

คู่มือฝึกอบรมเพื่อการสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต
ในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

ศิษย์พระคริสต์
ศิษย์ธรรมทูต

**“ พระศาสนจักรของพระคริสต์
The Church of Christ
on mission in the world **พันธกิจในโลก** ”**

จัดทำโดย PMS THAILAND

คู่มืออบรมเด็ก และเยาวชน: ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต

“ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต พระศาสนจักรของพระคริสต์ พันธกิจในโลก”

จัดทำโดย PMS THAILAND

จำนวน 1,000 เล่ม (กรกฎาคม 2019)

“ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต พระศาสนจักรของพระคริสต์ พันธกิจในโลก”

คำนำ

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 22 ตุลาคม 2017 วันแพร่ธรรมสากล สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ทรงประกาศต่อสาธารณชน ให้เดือนตุลาคม 2019 เป็น “เดือนพิเศษเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน” (Extraordinary Missionary Month for October 2019: EMM OCT 2019) ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองโอกาสครบรอบ 100 ปี สมณสาส์นเตือนใจ “มัคซิมุม อิลลูด” (Maximum Illud) ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงประสงค์ให้ใช้เหตุการณ์นี้เพื่อปลุกจิตสำนึกพระศาสนจักรทุกระดับและทุกภาคส่วนของพระศาสนจักร ให้มีความกระตือรือร้นในงานการประกาศข่าวดีสู่ปวงชน (Missio ad gentes)

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสยังทรงเตือนใจให้ทุกคนสำนึกถึงศีลล้างบาปในความสัมพันธ์กับการประกาศข่าวดี โดยประธานคำขวัญประจำเดือนตุลาคม 2019 เดือนพิเศษเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชนว่า “Baptized and sent: the Church of Christ on mission in the world” ซึ่งในภาษาไทยได้ถอดความและปรับให้สอดคล้องกับคำขวัญของการฉลอง 350 ปีมิสซังสยามว่า “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต: พระศาสนจักรของพระคริสต์ พันธกิจในโลก” ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นการปลุกจิตสำนึกงานการประกาศข่าวดีสู่ปวงชนอีกครั้งหนึ่ง และเน้นย้ำถึงความรับผิดชอบในการประกาศข่าวดี ด้วยความกระตือรือร้นและเชื่อมโยงกับความหวังในงานอภิบาลของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 ในสมณสาส์นเตือนใจ “มัคซิมุม อิลลูด” (Maximum Illud)

ดังนั้น จุดประสงค์ของคู่มืออบรมฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคน ได้ศึกษาชีวิตที่เป็นประจักษ์พยาน ในการเป็นศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต ชีวิตของบรรดานักบุญ และผู้มีส่วนร่วมในการก่อตั้งสมณองค์รสนับสนุนงานแพร่ธรรมของสันตะสำนัก (PMS) ประกอบด้วยสี่สมณองค์รได้แก่ 1.สมณองค์รเผยแผ่ความเชื่อ 2.สมณองค์รนักบุญเปโตรอัครสาวก 3.สมณองค์กรยูวธรรมทูต 4.สมณองค์รสหพันธธรรมทูตของพระสงฆ์และนักบวช ทั้งสี่สมณองค์รต่างมีจุดประสงค์ร่วมกันเพื่อทำให้จิตตารมณ์ธรรมทูตสากลของประชากรของพระเจ้าเข้มแข็ง (RM 84) โดยเนื้อหาทั้งหมด 12 บท โครงสร้างแต่ละบทจะประกอบด้วย 7 หัวข้อ

เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของกระบวนการอบรม ผู้นำยังคงมีบทบาทสำคัญในการฝึกอบรม ดังนั้น จึงต้องมีการเตรียมตัวอย่างดี และทำความเข้าใจถึงจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียนและจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม การศึกษาไตร่ตรองแต่ละหัวข้อ ไม่ควรเร่งรีบเกินไป ควรใช้เวลาสมาชิกในการแสดงความคิดเห็น และสามารถปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาโดยยึดจุดประสงค์ของบทเรียนเป็นหลัก

ในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการสมณองค์รสนับสนุนงานแพร่ธรรม ประเทศไทย หวังว่าคู่มือการอบรมเล่มนี้ จะช่วยปลุกจิตสำนึกคำมั่นสัญญาแห่งศีลล้างบาปในจิตใจของแต่ละคนให้รื้อร่น เข้มแข็งและมีประสิทธิผล ขอให้เดือนพิเศษเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชนเป็นการเริ่มต้นการเดินทางแห่งความเชื่อ การภาวนา การรำพึงไตร่ตรอง และการทำกิจเมตตา และจะไม่จบลงที่เดือนตุลาคม 2019 นี้ แต่จะเป็นการสืบสานงานในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อการประกาศข่าวดีที่รื้อร่น และฟื้นฟูการอุทิศตนเพื่องานการประกาศข่าวดีสู่ปวงชนในฐานะที่เป็นชีวิตของพระศาสนจักรไทยต่อไป

ขอพระเจ้าอวยพร
คุณพ่อเปโตร วัชศิลป์ กฤษเจริญ
11 พฤษภาคม ค.ศ. 2019

สารบัญ

(หัวข้อ)	หน้า
บทที่ 1 ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต (Maximum Illud พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15)	5
บทที่ 2 ศิษย์พระคริสต์อีกคนหนึ่ง (มัทธิอัส ผู้ได้รับเลือกแทนยูดาส)	8
บทที่ 3 พระจิตเจ้าพลังชีวิตของศิษย์พระคริสต์ (พระจิตเจ้า)	11
บทที่ 4 ชุมชนศิษย์พระคริสต์ (บารนาบัส บุตรแห่งการให้กำลังใจ)	14
บทที่ 5 แบบอย่างชีวิตของศิษย์พระคริสต์ (ฟิลิปล้างบาปให้ซันที)	17
บทที่ 6 นักบุญเปาโล ศิษย์ธรรมทูตผู้มีใจร้อนรน	20
บทที่ 7 นักบุญเทเรซา ศิษย์ธรรมทูตผู้มีใจรักต่องานประกาศข่าวดี	23
บทที่ 8 นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ แบบอย่างชีวิตศิษย์ธรรมทูต	26
บทที่ 9 มารี เปาลีน จารีโค ผู้ก่อตั้งสมณองค์การเผยแพร่ความเชื่อ	30
บทที่ 10 ฌาน บิการ์ดและมารดา ผู้ก่อตั้งสมณองค์การนักบุญเปโตร อัครสาวก	34
บทที่ 11 พระสังฆราชชาร์ล เดอ ฟอร์แบง เจนสัน ผู้ก่อตั้งสมณองค์การยุวธรรมทูต	37
บทที่ 12 บุญราศี เปาโล อันตานิโอ มานนา ผู้ก่อตั้งสมณองค์การสหพันธธรรมทูตของพระสงฆ์และนักบวช	41

คำแนะนำ

ในการใช้คู่มือฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต ในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

**บทเรียนมีทั้งหมด 12 บท เพื่อปลูกจิตสำนึกของการเป็นศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูตของ
พระคริสต์เจ้า แต่ละบทเรียนจะประกอบด้วย 7 ขั้นตอน**

1. จุดประสงค์

เพื่อเกริ่นนำถึงจุดประสงค์ที่จะเรียนรู้ในวันนี้ และชี้แจงให้สมาชิกทราบถึงประเด็นที่สำคัญ สิ่งที่ต้องจดจำและนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

2. ภาวนาเปิด

เพื่อฝึกให้สมาชิก ภาวนาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในปีนี้จะใช้บทภาวนาเริ่มต้นที่เหมือนกันทุกครั้ง เป็นการรออนขอให้สมาชิกมีจิตตารมณ์ธรรมทูต ในการเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า

3. ประสพการณ์

ให้ความสำคัญกับประสพการณ์ตรงของสมาชิกที่พวกเขาอาจจะมีอยู่แล้ว หรือนำประสพการณ์จากเรื่องราว ประสพการณ์ชีวิต เรื่องเล่าของผู้อื่น และอาจใช้คำถามเพื่อช่วยให้สมาชิกทบทวนเรื่องราวที่ได้รับฟังไป

4. คำสอนธรรมทูต

การนำเสนอเนื้อหาแต่ละเรื่อง อาจใช้การตั้งคำถามเพื่อให้สมาชิกได้ไตร่ตรอง โดยให้เวลาสมาชิกคิดพิจารณาแล้วให้แสดงความคิดเห็น โดยไม่ต้องรีบเร่ง ให้พระจิตเจ้าทำงานในความเงียบกับจิตใจของเด็กแต่ละคน

5. ธรรมทูตหนึ่งเดียว

เพื่อให้สมาชิกได้ผ่อนคลายสักครู่ ด้วยการร้องเพลงหรือเล่นเกมที่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับเนื้อหา ผู้นำอาจเตรียมขนมหรือนมกล่อง ไว้เพื่อแจกสมาชิก

6. ธรรมทูตรับใช้

1. ใหัรายงานการกิจการที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนสมาชิกให้ทำกิจการบางอย่างเพื่องานประกาศข่าวดี ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไป และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของพวกเขา (ให้เลขาคัดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกออมสินของกลุ่มไว้ให้สมาชิกถวายเงิน)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

7. ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต

ภาวนาสายประจำธรรมทูต 10 เม็ด หรือ 1 สาย เพื่อเพิ่มความสนิทสนมสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า และเพื่องานประกาศข่าวดี หรืองานธรรมทูต ตามจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียน

ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต (พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกทราบที่มาและความหมายของคำว่า “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต”
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในงานประกาศข่าวดีตามคำสอนของสมณลิขิต Maximum Illud
3. เพื่อให้สมาชิกมีส่วนร่วมในงานประกาศพระวรสารสู่ปวงชนตามความสามารถของตน

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์

อุปกรณ์: โลโก้การฉลองเดือนตุลาคม 2019 เป็น “เดือนพิเศษเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน” ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (ดูความหมายเพิ่มเติม <http://www.pmsthailand.com/main/2009-05-30-10-32-29/31-documents/457-about-logo-october-2019>)

1. ผู้นำเกริ่นนำหัวข้อพบปะในปีนี้เป็น “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต” เนื่องจากปี 2019 นี้ เป็นโอกาสฉลอง 100 ปี สมณลิขิต Maximum Illud (มักสิมูม อิลลูต) ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 ดังนั้น การพบปะกันในปีนี้จะเรียนรู้ถึงความหมายและแบบอย่างการดำเนินชีวิตของบรรดาคริสตชนสมัยแรกเริ่ม บรรดานักบุญ ผู้เป็นศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูคริสตเจ้า

2. คำว่า “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต” มาจากโลโก้การฉลองเดือนตุลาคม 2019 เป็น “เดือนพิเศษเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน” ให้ผู้นำเตรียมภาพโลโก้เดือนตุลาคม 2019 มาให้สมาชิกดู และถามสมาชิกดังนี้

1. เห็นอะไรบ้าง (กางเขน ลูกโลก) อธิบายถึงความหมายของ รูปกางเขนและรูปโลกให้สมาชิกฟัง รูปกางเขนเปล่งแสงสว่างด้วยหลากสีสุกใส กางเขนเป็นทั้งเครื่องมือและสัญลักษณ์ของความเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์และเป็นเครื่องหมายแห่งชัยชนะและการกลับคืนชีพของพระคริสต์เจ้า รูปกางเขนโอบล้อมเข้าหากันเป็นลูกโลก หมายถึง ผู้คนที่ติดต่อสื่อสารตูดังสายใยที่เชื่อมโยงกันในพระศาสนจักรสากล

2. สมาชิกเห็นสีอะไรบ้าง (สีขาว สีเหลือง สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว) อธิบายถึงความหมายของแต่ละสีของกางเขนให้สมาชิกฟัง เครื่องหมายกางเขนนี้ หมายถึง 5 ทวีป สีแดง หมายถึงทวีปอเมริกา สีเขียว หมายถึง ทวีปแอฟริกา สีขาวหมายถึงทวีปยุโรป สีเหลือง หมายถึงทวีปเอเชีย สีน้ำเงิน หมายถึง โอเชียเนีย

“ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต พระศาสนจักรของพระคริสต์ พันธกิจในโลก”

3. ให้สังเกตดูโลก ว่ามีลักษณะอย่างไร (ลูกโลกมีลักษณะโปร่งแสงมองเห็นผ่านทุกสิ่ง เพราะพันธกิจการประกาศข่าวดีของเราไร้พรมแดน อันเป็นผลของพระจิตเจ้า)

4. รูปกางเขนโอบกอดทุกคนในโลกนี้เข้าหากัน หมายถึง เราเป็นหนึ่งเดียวกัน มีความสนิทสัมพันธ์ด้วยพันธกิจการประกาศข่าวดี ด้วยความรักของคริสตชนและโลกที่เปลี่ยนแปลงไป แต่พระจิตเจ้าทรงทำให้เราข้ามอุปสรรคจากระยะทางไกลไปได้ เป็นความรักของพระเยซูเจ้าซึ่งไม่มีข้อจำกัดหรือมีขอบเขตใดมาขวางกั้น

5. ตัวหนังสือ “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต” ซึ่งมาจากคำภาษาอังกฤษ “BAPTISED AND SENT” (ผู้นำอาจนำโลโก้ภาษาอังกฤษมาให้สมาชิกดู) ซึ่งในภาษาไทยได้ถอดความและปรับให้สอดคล้องกับคำขวัญของการฉลอง 350 ปี มิสซังสยามว่า “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต” ซึ่งหมายถึง ลักษณะและองค์ประกอบของคริสตชน 2 ประการที่ไม่อาจแยกกันได้นั่นก็คือ คริสตชนได้รับศีลล้างบาปและพันธกิจการประกาศข่าวดี จากไม้กางเขนของพระเยซูเจ้านำมาซึ่งศีลล้างบาปเพื่อความรอดพ้นของมนุษย์ทุกคนในโลกนี้ ด้วยการที่เราศิสตชนถูกส่งออกไปประกาศข่าวดีเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า

คำสอนธรรมทูต

1. เมื่อวันแพร่ธรรมสากล ปี 2017 พระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงประกาศให้เดือนตุลาคม 2019 เป็น “เดือนพิเศษเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน” เพื่อเฉลิมฉลองสมณลิขิต Maximum Illud ของพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 สมเด็จพระสันตะปาปา+ทรงกระตุ้นให้สมาชิกของพระศาสนจักรทุกคนหันมาใส่ใจในงานประกาศข่าวดีสู่ปวงชน (Missio ad gentes) สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงมอบหมายให้สมณองค์กร PMS ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์สำคัญ 2 ประการ คือ

1) ปลุกจิตสำนึกสมาชิกของพระศาสนจักรให้ตระหนักถึงความสำคัญและความจริงจังในงานประกาศพระวรสารสู่ปวงชน (Missio ad gentes)

2) พัฒนาชีวิตของพระศาสนจักรและกิจกรรมด้านงานแพร่ธรรม

2. สมณลิขิต Maximum Illud (มัคสิมูม อิลลูดู) ประกาศใช้เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 1919 ในปีี่ 6 แห่งสมณสมัยของพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 เป็นต้นแบบของเอกสารที่เกี่ยวกับงานแพร่ธรรมฉบับต่อ ๆ มา พระองค์ทรงเขียนสมณลิขิตฉบับนี้ก็เพราะสาเหตุดังนี้

- พระองค์ทรงมีความรู้สึกเสียใจที่เกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง (1914-1918) ทำให้คนจำนวนมากต้องตายและเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงไปทั่วทวีปยุโรป

- บรรดาธรรมทูตจากยุโรปนำเอาวัฒนธรรมประจำชาติของตนไปครอบงำผู้คนในประเทศต่าง ๆ จนทำให้คนเกิดความรู้สึกว่าคริสตศาสนาเป็นศาสนาของคนยุโรปหรือเป็นศาสนาแปลกหน้าสำหรับคนท้องถิ่นนั้น ๆ หรือเป็นศาสนาที่มาจากล่าอาณานิคม

- ธรรมทูตบางคนแสวงหาผลประโยชน์ให้กับประเทศของตนแทนที่จะทำเพื่อพระศาสนจักรส่วนรวม และในสมัยนั้นมีการค้นพบประเทศใหม่ ๆ จำนวนมาก ซึ่งประชาชนเหล่านั้นยังไม่รู้จักพระเจ้า

3. สมณลิขิต Maximum Illud (มัคสิมูม อิลลูดู) ประกอบด้วย 5 ภาค 42 ข้อ ในภาคที่ 4 (ข้อ 31-40) ได้เขียนถึงคาทอลิกทุกคน โดยทรงเน้นว่างานธรรมทูตไม่ได้เป็นงานของบรรดาธรรมทูตเท่านั้น แต่คาทอลิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในงานนี้ และทุกคนสามารถช่วยได้ใน 3 รูปแบบ คือ 1. การภาวนาเพื่องานธรรมทูต 2. การสนับสนุนกระแสเรียก 3. ช่วยเหลือทางด้านวัตถุปัจจัย

4. คริสตชนทุกคนเมื่อรับศีลล้างบาปแล้ว เราได้รับเรียกให้มาเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า ต้องดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระคริสตเจ้า ในขณะที่เดียวกันเราก็ได้รับหน้าที่เป็นศิษย์ธรรมทูตของพระคริสตเจ้าด้วย ดังนั้น เราจึงเป็นศิษย์พระคริสต์และศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูคริสตเจ้าในเวลาเดียวกัน มีหน้าที่นำข่าวดีไปสู่เพื่อนพี่น้อง เป็นต้น ผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเยซูเจ้า ฉะนั้นเมื่อพูดถึงงานธรรมทูต งานประกาศข่าวดี จึงไม่ใช่หน้าที่ของผู้ใหญ่เท่านั้น แต่งานธรรมทูตเกิดจากศีลล้างบาป และงานประกาศข่าวดีก็เป็นหน้าที่ของคริสตชนทุกคนด้วย

5. ในโอกาสฉลอง 100 ปี สมณลิขิต Maximum Illud เราต้องตระหนักถึงการเป็นศิษย์ของพระคริสต์ และเป็นศิษย์ธรรมทูต เราเป็นเด็กและเยาวชน สามารถมีส่วนร่วมในงานประกาศข่าวดีได้โดยภาวนาเพื่องานประกาศข่าวดีในทวีปต่าง ๆ การทำพิธีกรรม และถวายสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สามารถกระทำได้ในชีวิตประจำวัน ยกตัวอย่างเช่น ภาวนาให้ประเทศที่ถูกเบียดเบียน และสามารถช่วยสนับสนุนปัจจัยตามความสามารถเพื่องานประกาศข่าวดี เช่น ใส่ถุงทาน หรือร่วมทำบุญเพื่องานประกาศข่าวดีทั่วโลก

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

ร้องเพลง ธรรมทูตน้อย ๆ

เข้ามาเด็ก ๆ ทั้งหลาย	มาจุดไฟรักและศรัทธา
ปลุกหัวใจที่เคยเย็นชา	ให้ปรารถนาในการแพร่ธรรม
เรียนรู้พระวาจาของพระองค์	ด้วยใจมั่นคงพร้อมการกระทำ
มีพระเยซูทรงนำ	เป็นพลังให้เดินก้าวไป
*. *ธรรมทูตน้อย ๆ	เธอคือพลังของพระเจ้า
ธรรมทูตน้อย ๆ	เธอคือกำลังที่กล้าแกร่ง
เชิญเข้ามาด้วยกัน	สร้างสรรค์งานของพระเจ้า
เรียนรู้และนำเอา	ไปปฏิบัติตาม (* . *)

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้มีการเลือกตั้ง หัวหน้ากลุ่ม นักบุญองค์อุปถัมภ์ประจำกลุ่ม เลขา เกร็ดนิญิก (ผู้นำแนะนำหน้าที่ให้เด็ก ๆ)
2. ให้สมาชิกประชุมกันว่าจะกระทำกิจการเพื่อส่งเสริมงานประกาศข่าวดี ตามคำแนะนำของสมณลิขิต Maximum Illud โดยการภาวนาเพื่องานธรรมทูต การสนับสนุนกระแสเรียก ช่วยเหลือทางด้านวัตถุปัจจัย ได้อย่างไรบ้าง (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูตเพื่องานประกาศพระวรสารสู่ปวงชน (Missio Ad Gentes)

ศิษย์พระคริสต์ อีกคนหนึ่ง (มัทธิอัส ผู้ได้รับเลือกแทนยูดาส)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้ว่ามัทธิอัสเป็นศิษย์ที่ได้รับเลือกให้มาแทนยูดาส
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักว่าเราทุกคนเป็นศิษย์ของพระคริสต์เจ้าอีกคนหนึ่งด้วย
3. เพื่อให้สมาชิกดำเนินชีวิตเป็นศิษย์ของพระคริสต์เจ้าด้วยความภาคภูมิใจ

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกขอทูลขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสต์เจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนาอวิญวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์

อุปกรณ์: ภาพของบรรดาอัครสาวก 12 คน

1. ให้สมาชิกดูภาพอัครสาวก 12 คน และทบทวนว่าศิษย์ของพระคริสต์เจ้ามีกี่คน มีใครบ้าง (ช่วยสมาชิกทบทวน แล้วให้สมาชิกอ่าน มัทธิว 10: 1-4)
2. อัครสาวก หรือ ศิษย์ของพระคริสต์เจ้า ทำอาชีพอะไร มีลักษณะนิสัยอย่างไรบ้าง (ชาวประมง เปโตร อันดรูว์ ยากอบ ยอห์น/ คนเก็บภาษี มัทธิว/ เป็นผู้ต่อต้านรัฐบาลของโรมัน ซีโมน/ คนอารมณ์ร้อน ยากอบ บุตรเศเบดี / คนซื่อสัตย์ โทมัส / นำทหารไปจับพระเยซูเจ้า ยูดาส)
3. ทำไมพระเยซูเจ้าทรงเลือกอัครสาวกให้มาติดตามพระองค์ (พระองค์ปรารถนาให้อัครสาวกมาอยู่ร่วมกับพระองค์ เพื่อติดตามพระองค์ ทราบความคิดและวิถีชีวิตของพระองค์ โดยให้อยู่ร่วมกันเป็นชีวิตหมู่คณะ)

สรุป พระเยซูเจ้าทรงเลือกศิษย์ จากบุคคลธรรมดา ให้มาอยู่กับพระองค์และอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ และทรงมอบหมายภารกิจให้บรรดาอัครสาวกกระทำด้วย

คำสอนธรรมทูต

1. หลังจากที่ยูดาสได้นำคนมาจับกุมพระเยซูเจ้าแล้ว เขาก็ได้นำเงินที่ได้มาจากการประกอบอาชญากรรมไปซื้อที่ดินแปลงหนึ่ง แล้วเขาก็ล้มคว่ำลงที่นั่น ท้องแตกใส่ทรายลึกลงไป บรรดาอัครสาวกจึงได้เลือกศิษย์คนหนึ่งมาแทนยูดาส เพื่อเป็นพยานร่วมกับบรรดาอัครสาวก ถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูคริสต์เจ้า

2. ให้เราลองอ่านเรื่องราวตอนนี้อีกจากกิจการอัครสาวก 2:23-26 เรื่องผู้ได้รับเลือกแทนยูดาส

ผู้ที่มาชุมนุมกันเสนอชื่อชายสองคน คือโยเซฟที่เรียกว่าบาร์ซับบัสหรือยूसทัส และอีกคนหนึ่งชื่อมัทธิอัส เขาทั้งหลายอธิษฐานภาวนาว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบจิตใจของมนุษย์ทุกคน ขอทรงแสดงให้เห็นข้าพเจ้าทั้งหลายว่า พระองค์ทรงเลือกคนใดในสองคนนี้ ให้รับหน้าที่รับใช้เป็นอัครสาวกแทนยูดาสที่ละทิ้งหน้าที่นี้เพื่อไปตามวิถีทางของตน” เขาจึงจับสลากระหว่างสองคนนี้ และจับสลากได้มัทธิอัส มัทธิอัสจึงได้เข้าร่วมคณะกับอัครสาวกสิบเอ็ดคน และให้สมาชิกได้ไตร่ตรองด้วยคำถามนี้ (ฝึกให้ไตร่ตรอง ผู้นำถามแล้วให้เวลาเด็กคิดพิจารณา แล้วให้แสดงความคิดเห็น ไม่ต้องรีบเร่ง ให้พระจิตเจ้าทำงานในความเงียบกับจิตใจของเด็กแต่ละคน)

1. บรรดาอัครสาวกเลือกอัครสาวกผู้มาแทนยูดาสอย่างไร และใครเป็นผู้ที่ได้รับเลือกเข้ามาร่วมงานกับบรรดาอัครสาวก (อธิษฐานภาวนา จับสลาก-ได้มัทธิอัสมาเป็นผู้ร่วมงานประกาศข่าวดี)

2. สมาชิกรู้สึกอย่างไรกับเหตุการณ์นี้ (ยินดี ปลื้มใจ)

3. ประโยชน์จากการอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้คืออะไร (ทราบว่ามิได้เลือกให้มาร่วมงานกับอัครสาวกด้วย)

4. ถ้าเราไม่รู้เรื่องนี้จะมีผลเสียอย่างไร (ไม่รู้ว่ามีทางเลือกอัครสาวกมาแทนยูดาส)

5. เมื่อได้อ่านพระคัมภีร์ตอนนี้แล้ว มีอะไรที่คิดว่าตนเองต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขบ้าง (ให้แต่ละคนพิจารณาตนเอง เรามีความคิดเห็นอย่างไรกับเรื่องนี้)

6. การเลือกผู้มาแทนยูดาสนี้ ทำให้เรารู้จักและรักพระเยซูเจ้ามากขึ้นได้อย่างไร (การเลือกมัทธิอัสเข้ามาเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าแทนยูดาสนั้นทำให้ทราบว่าพระเยซูคริสตเจ้าทรงรักและทรงให้โอกาสทุกคนได้เข้ามาเป็นศิษย์ของพระองค์ เราแต่ละคนก็ได้รับเลือกเราให้มาเป็นคริสตชน เป็นศิษย์ของพระองค์และปรารถนาให้เราได้เรียนรู้จักและรักพระองค์มากขึ้น)

3. ในสมณสาส์น *Evangelii gaudium* สมณลิขิตเตือนใจ ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสกล่าวว่า “เดชะศีลล้างบาป สมาชิกทุกคนแห่งประชากรของพระเจ้ากลายเป็นศิษย์ธรรมทูต ผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปทุกคนไม่ว่าจะมีตำแหน่งอะไรในพระศาสนจักร หรือมีระดับความรู้เกี่ยวกับความเชื่อมากน้อยเพียงใด ล้วนเป็นหน่วยงานของการประกาศพระวรสาร และจะไม่ใช่การเพียงพอที่จะวางแผนการประกาศพระวรสารโดยคนที่ไม่มีอาชีพเท่านั้น ในขณะที่สัตบุรุษอื่น ๆ เป็นได้แค่ผู้รับฟังเฉย ๆ การประกาศพระวรสารใหม่เรียกร้องให้แต่ละคนที่ได้รับศีลล้างบาปมีส่วนร่วม คริสตชนทุกคนถูกท้าทาย ณ ตรงนี้ และเดี๋ยวนี้ให้ต้องร่วมมือในการประกาศพระวรสารอย่างเข้มแข็ง ซึ่งอันที่จริงแล้วใครก็ตามที่มีประสบการณ์อย่างแท้จริงกับความรักที่ไถ่กู้ของพระเจ้า ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาบรมยี่ดียว เพื่อที่จะออกไปประกาศความรักดังกล่าว คริสตชนทุกคนเป็นธรรมทูต トラบเท่าที่พวกเขาประสบกับความรักของพระเจ้าในองค์พระเยซูคริสตเจ้า เราจะไม่พูดอีกต่อไปว่าเราเป็น “ศิษย์” และ “ธรรมทูต” แต่เราจะเป็น “ศิษย์ธรรมทูต” เสมอ (EG ข้อ 120)

4. สมณองค์กรยูธรรมทูต ได้จัดแบ่งเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิกสิบสองคนตามอายุของพระเยซูเจ้าในวัยเด็ก และตามจำนวนของอัครสาวก 12 คนของพระองค์ พระสังฆราช ชาร์ล เดอ ฟอว์แบง เจนสัน มีความตั้งใจให้กลุ่มมีเด็กสิบสองคน เป็นกระจกส่องให้เห็นถึงพระเยซูเจ้าในวัยเด็กและเลียนแบบอย่างจากพระองค์ ในความเรียบง่าย ความเงียบ ความชื่นชมยินดี การเปิดตนเอง มีความไว้วางใจพระมารดาของพระองค์ มีความอ่อนน้อมต่อท่านนักบุญโยเซฟบิดาเลี้ยงของพระองค์ ที่สำคัญคือ ทรงอุทิศพระองค์เองต่อพระบิดาเจ้าสวรรค์

5. เมื่อเรารับศีลล้างบาป เราก็เป็นคนหนึ่งที่ได้รับเลือกจากพระเยซูคริสต์เจ้า ถือว่าเป็นศิษย์อีกคนหนึ่ง ของพระคริสต์เจ้า เพราะฉะนั้นเราต้องภูมิใจที่เราได้รับเลือกให้มาเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าอีกคนหนึ่งด้วยเช่นกัน ต้องมีความยินดีในพันธกิจการประกาศข่าวดีเช่นเดียวกับบรรดาอัครสาวก และไม่คิดว่าการประกาศข่าวดีของพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นงานของอัครสาวก หรือเป็นงานของพระสงฆ์ นักบวช เท่านั้น แต่เป็นของคริสตชนทุกคน เราต้องขอบคุณความรักของพระองค์ที่ทรงรักเรา และต้องดำเนินชีวิตตามคำสอน เป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระเยซูเจ้าด้วย

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

ร้องเพลง สาวก 12 คน

สาวก 12 คน ที่พระเยซูทรงเรียก ซีโมนเปโตร อันดรูว์ ยากอบและยอห์น
ฟิลิป มัทธีว โทมัส ยากอบบุตรอัลเฟอัส ธัดเดอัส ซีโมน ยูดา บาร์โธโลมิว
ทรงเรียกเธออีกคน ทรงเรียกเธออีกคน เป็นสาวกพระเยซู รวมทั้งเธอและฉัน
ทรงเรียกเธออีกคน ทรงเรียกเธออีกคน
เป็นสาวกพระเยซู ร่วมทำงานพระองค์

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานกิจการดีที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. ให้สมาชิกประชุมกันว่าจะกระทำกิจการใดเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้าคนละ 1 ประการ เช่น อ่านพระวาจา สวดภาวนา ไปวัด แก้อาบน้ำ รับศีล ผ้าคลุมหาสนิท) เป็นต้น
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูต เพื่อเพิ่มความสนิทสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า ในฐานะที่เราเป็นศิษย์ของพระองค์

พระจิตเจ้าพลังชีวิตของศิษย์พระคริสต์ (พระจิตเจ้า)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้ว่าพระจิตเจ้าทรงเป็นพลังชีวิตของศิษย์พระคริสต์
2. เพื่อให้สมาชิกมีใจกล้าในการบอกเล่าข่าวดีของพระเยซูเจ้าโดยอาศัยพระจิตเจ้า
3. เพื่อให้สมาชิกมีความกล้าหาญและปรารถนาจะบอกเล่าข่าวดีให้เพื่อน ๆ ฟัง

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์พวงลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอพระคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวงลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวงลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวงลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวงลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์

1. ถามสมาชิกว่า มีใครกลัวอะไร หรือไม่กล้าทำอะไรบ้าง
2. ทำไมถึงกลัว มีสาเหตุมาจากสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใด
3. มีใครเคยมีประสบการณ์ก้าวผ่านความกลัวมาบ้าง ให้เล่าให้เพื่อนฟัง

คำสอนธรรมทูต

1. เล่าให้สมาชิกฟังถึงประสบการณ์ของบรรดาอัครสาวกที่ได้ผ่านความกลัว จากความช่วยเหลือของพระจิตเจ้า (อาจเตรียมภาพให้สมาชิกดูด้วยก็ได้) พระเยซูเจ้าทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน บรรดาอัครสาวกกลับมาหลบซ่อนอยู่ในห้องที่เคยใช้เลี้ยงอาหารค่ำเมื่อสุดท้ายด้วยความหวาดกลัว คอยเงี่ยหูฟังเสียงคนขึ้นบันไดหรือเคาะประตูเกรงว่าเจ้าหน้าที่ของสภาสูงจะมาจับกุมพวกเขา กลัวจะถูกตัดสินประหารชีวิตตามพระเยซูเจ้าไป

2. บรรดาอัครสาวกก้าวผ่านความกลัว และกลับมีความกล้าหาญในการประกาศข่าวดี เพราะพระเยซูเจ้าทรงมอบสันติสุขและประทานพระจิตเจ้าให้กับพวกเขา ให้สมาชิกอ่านเรื่องราวตอนนี้จากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น บทที่ 20: 16-20

คำวันนั้นซึ่งเป็นวันต้นสัปดาห์ ประตูห้องที่บรรดาศิษย์กำลังชุมนุมกันปิดอยู่เพราะกลัวชาวยิว พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ตรงกลาง ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” ตรัสดังนี้แล้วพระองค์ทรงให้บรรดาศิษย์ดูพระหัตถ์และด้านข้างพระวรกาย เมื่อเขาเหล่านั้นเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็มีความยินดี

พระองค์ตรัสกับเขาอีกว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาทรงส่งเรามาฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงเป่าลมเหนือเขาทั้งหลาย ตรัสว่า “จงรับพระจิตเจ้าเถิด ท่านทั้งหลายอย่าบาปของผู้ใด บาปของผู้นั้นก็ได้รับการอภัย ท่านทั้งหลายไม่อภัยบาปของผู้ใด บาปของผู้นั้นก็มิได้รับการอภัยด้วย” ให้สมาชิกได้ไตร่ตรองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. พระคัมภีร์บทนี้สอนเราเรื่องอะไร (พระเยซูเจ้าทรงมอบสันติสุขและพระจิตเจ้าให้กับอัครสาวก ทำให้บรรดาอัครสาวกมีชีวิตใหม่ มีความกล้าหาญในการออกไปประกาศข่าวดี)

2. เมื่อได้อ่านพระคัมภีร์บทนี้แล้ว รู้สึกอย่างไร (รู้สึกดี-มีความสุข)

3. ประโยชน์จากการอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้คืออะไร (รู้ว่าพระจิตเจ้าจะประทานชีวิตใหม่ และพลกำลังให้กับบรรดาอัครสาวก)

4. ถ้าไม่รู้เรื่องนี้จะมีความเสียหายอย่างไร (ไม่รู้ว่าจะเมื่อพระจิตเจ้าประทานพระพรแห่งการประกาศข่าวดีชีวิตของบรรดาอัครสาวกก็สามารถเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น)

5. เมื่ออ่านพระวาจาของพระเจ้าตอนนี้แล้ว มีอะไรที่เราต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองบ้าง (ตระหนักถึงพระจิตเจ้าที่เราได้รับจากศีลล้างบาปและศีลกำลัง ทำให้เราไม่ต้องไม่กลัวในการประกาศข่าวดี)

6. เมื่ออ่านพระคัมภีร์บทนี้ทำให้เรารู้จักและรักพระเยซูมากขึ้นอย่างไร (มีความยินดีในจิตใจว่าพระเยซูเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งเรา พระองค์ทรงห่วงใยเราจึงทรงประทานพระจิตเจ้าให้แก่เรา)

3. “ลม” คือ “พระจิตเจ้า” ซึ่ง “พระจิตเจ้า” เป็น “ชีวิตใหม่” ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงประทานให้แก่บรรดาอัครสาวกเมื่อได้รับชีวิตใหม่อาศัยพระจิตเจ้าแล้ว บรรดาอัครสาวกก็เลิกกลัว เลิกหลบซ่อนเพราะการเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า แต่พวกเขากลายเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าอย่างเปิดเผย และเดินทางเป็นธรรมทูตออกไปประกาศข่าวดีของพระคริสตเจ้าอย่างกล้าหาญ ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดีและเกิดผล

4. พระเยซูเจ้าทรงยืนยันว่าในศีลล้างบาปเราได้รับความรอดพ้น และในศีลล้างบาปเราก็ได้รับพระจิตเจ้าผู้ทรงเป็นชีวิตใหม่และกระทำให้เราได้เป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า ดังนั้น ให้เราขอพระจิตเจ้าโปรดประทานความกล้าหาญส่องสว่างในจิตใจของเราแต่ละคน และโปรดประทานพระหรรษทานแห่งความรักเพื่อให้เราจะได้ดำเนินชีวิตเป็นธรรมทูตของพระองค์ในทุก ๆ วัน

5. พระพรพิเศษของกลุ่มธรรมทูต ปราบปรามให้เด็ก ๆ ที่ได้รับศีลล้างบาปแล้วทุกคนมีความตระหนักว่าพวกเขาเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า และเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระองค์ด้วย ซึ่งเป็นผลมาจากพระหรรษทานของศีลล้างบาป ซึ่งมีพระจิตเจ้าประทับอยู่ในชีวิตเราอย่างเต็มเปี่ยม ดังนั้น ให้สมาชิกสวดภาวนาขอต่อพระจิตเจ้า เพื่อให้ตนสามารถเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าและมีความกล้าหาญในการเป็นธรรมทูตน้อย ๆ ของพระคริสตเจ้า โดยพึ่งพาความช่วยเหลือจากพระจิตเจ้าเสมอ

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

เพลง เป็นหนึ่งเดียวในพระองค์

**เป็นหนึ่งเดียวในพระองค์ ก้าวเดินไปพร้อมกับพระองค์

ด้วยรักรับใช้พระองค์ และประกาศพระนามพระองค์

1. เป็นพยานยืนยัน ถึงความรักมั่นคงขององค์

เป็นศิษย์ติดตามพระองค์ และสร้างศิษย์เพื่อพระองค์ (**)

2. มาร่วมภาวนา และรับใช้ซึ่งกันและกัน

เราช่วยกันสร้างสรรค์ เพื่อโลกอันสวยงาม (**)

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานกิจการที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา

2. ให้สมาชิกประชุมกันว่า แต่ละคนจะรับใช้เพื่อนพี่น้องอาศัยพระพรจากพระจิตเจ้า ในฐานะที่เป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าได้อย่างไรบ้าง (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)

3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)

4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูต เพื่อบรรดาธรรมทูตทั่วโลก

บทที่ 4

ชุมชนศิษย์พระคริสต์ (บาร์นาบัส บุตรแห่งการให้กำลังใจ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้แบบอย่างชีวิตของบาร์นาบัสและคริสตชนสมัยแรกเริ่ม
2. เพื่อให้สมาชิกดำเนินชีวิตด้วยใจกว้าง คิดถึงผู้อื่นด้วยความรักและเอื้ออาทร
3. เพื่อให้สมาชิกแบ่งปันทรัพย์สินและสิ่งของให้แก่ผู้ที่มีความต้องการและขาดแคลน

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกขอทูลขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนาอวิญวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์

1. เล่าเรื่อง “เด็กชายใจกว้างจากเมืองบอร์โด” ให้สมาชิกฟัง

เด็กชายคนหนึ่งอายุ 8 ปี อาศัยอยู่ในสังฆมณฑลบอร์โด คุณพ่อเจ้าอาวาสได้บอกกับสัตบุรุษของท่านว่า เราต้องสวดภาวนาและมอบถวายสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในประเทศจีน เด็กชายผู้นี้รู้สึกประทับใจอย่างมาก เมื่อกลับมาถึงบ้าน เขาจึงพูดกับมารดาว่า “มีการช่วยเหลือเด็ก ๆ ในประเทศจีน” มารดาของเขาตอบว่า “ใช่ แต่เรายากจน และไม่มีเงิน” เด็กชายตอบว่า “เรามีอยู่นั่นไง” พร้อมกับชี้ไปที่เก็บเงินออมของครอบครัว มารดาของเขาตอบว่า “ลูกรัก เราต้องเก็บเงินนั้นไว้เพื่อซื้อขนมปัง ถ้าไม่มีเงินนั้น เราจะไม่มีขนมปัง” เด็กชายตอบว่า “จะเป็นอะไร หากเราไม่มีขนมปัง แต่เราถวายบางอย่างให้กับพระเจ้า”

2. ให้ผู้นำถามสมาชิกด้วยคำถามต่อไปนี้

1. เด็กชายบอกอะไรกับมารดาของเขา (มีการช่วยเหลือเด็ก ๆ ในประเทศจีน)
2. มารดาของเขาตอบอย่างไรกับการขอของบุตรชาย (เรายากจน และไม่มีเงิน)
3. เด็กชายแสดงให้มารดาเห็นอย่างไรเพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขามีเงิน (ชี้ไปที่เก็บเงินออมของครอบครัว)
4. ทำไมมารดาของเขาจึงลังเลใจที่จะให้เงินเล็กน้อยที่พวกเขามี (ต้องเก็บเงินนั้นไว้เพื่อซื้อขนมปังสำหรับครอบครัว)
5. เด็กชายมีปฏิกิริยาอย่างไรกับความลังเลใจของมารดา เขาพูดว่าอย่างไร (จะเป็นอะไร หากเราไม่มีขนมปัง แต่เราถวายบางอย่างให้กับพระเจ้า)

6. สมาชิกคิดว่าเด็กชายผู้นี้ เป็นเด็กอย่างไร (ใจดี ใจกว้าง)

7. ถ้าสมาชิกมีเงินออม เธอเต็มใจที่จะให้ผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือเหมือนเด็กชายอายุ 8 ปี จากสังฆมณฑลบอร์โดหรือไม่ (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

สรุป เด็กชายในเรื่องที่เล่ามีความประทับใจอย่างมาก เมื่อคุณพ่อเจ้าอาวาสพูดถึงความจำเป็นที่จะต้องสวดภาวนาและมอบถวายสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือนักบุญ ในประเทศจีน เขาเชื่อว่าสิ่งที่คุณพ่อเจ้าอาวาสกล่าวนั้นเป็นสิ่งที่ดี และเขาก็มีความปรารถนาที่จะแบ่งปันเงินที่ครอบครัวเขามีเพียงเล็กน้อยให้กับพระเยซูเจ้า

คำสอนธรรมทูต

1. เมื่อถึงเวลาที่พระเยซูเจ้าจะทรงส่งบรรดาศิษย์ของพระองค์ออกไป พระองค์ทรงสั่งพวกเขาให้ประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้า พระเยซูเจ้าทรงมอบหมายให้พวกเขาช่วยเหลือคนที่ต้องทนทุกข์และเตือนบรรดาอัครสาวกให้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย และมีความใจกว้างกับทุกคนโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน

2. ให้เราอ่านเรื่องราวตอนนี้จากหนังสือ กิจการอัครสาวก บทที่ 4: 32-37 เรื่อง ชีวิตของคริสตชนกลุ่มแรก กลุ่มผู้มีความเชื่อดำเนินชีวิตเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่คิดว่าสิ่งที่ตนมีเป็นกรรมสิทธิ์ของตน แต่ทุกสิ่งเป็นของส่วนรวม บรรดาอัครสาวกยังคงเป็นพยานยืนยันถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยเครื่องหมายอัศจรรย์ยิ่งใหญ่และทุกคนได้รับความเคารพนับถืออย่างสูง ในกลุ่มของเขาไม่มีใครขัดสน ผู้ใดมีที่ดินหรือบ้านก็ขายและมอบเงินที่ได้ ให้บรรดาอัครสาวก เพื่อแจกจ่ายให้ผู้มีความเชื่อแต่ละคนตามความต้องการ

ชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ บรรดาอัครสาวกเรียกเขาว่า บารนาบัส ซึ่งแปลว่า บุตรแห่งการให้กำลังใจ เขาเป็นคนเผ่าเลวีชาวเกาะไซปรัส เขามีที่ดินแปลงหนึ่ง ซึ่งเขาขายนำเงินมามอบให้บรรดาอัครสาวกด้วย ให้สมาชิกได้ไตร่ตรองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. พระคัมภีร์บทนี้สอนเราเรื่องอะไร (เรื่องราวชีวิตของคริสตชนกลุ่มแรก ซึ่งเราถือว่าเป็นรูปแบบชีวิตของชุมชนศิษย์พระคริสต์)

2. เมื่อได้อ่านพระคัมภีร์บทนี้แล้ว รู้สึกอย่างไร (มีความสุขที่บรรดาคริสตชนกลุ่มแรก มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีใจกว้างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่กันและกัน)

3. ประโยชน์จากการอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้คืออะไร (รู้ว่าบรรดาศิษย์ของพระคริสต์เจ้า ดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างไร)

4. ถ้าไม่รู้เรื่องนี้จะมีผลเสียอย่างไร (ไม่รู้ว่าการเป็นศิษย์พระคริสต์ จะต้องเจริญชีวิตอย่างไร)

5. เมื่ออ่านพระวาจาของพระเจ้าตอนนี้แล้ว มีเรื่องอะไรที่เราต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองบ้าง (ให้สมาชิกคิดไตร่ตรอง ผู้นำอาจแนะนำให้สมาชิกคิดถึงสิ่งที่ต้องปรับปรุง เช่น เรื่องดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง เรื่องการร่วม “พิธีบูชาขอบพระคุณ เรื่องอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอ เรื่องการดำเนินชีวิตร่วมกันกับผู้อื่น เรื่องแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ให้กับผู้ที่ต้องการ)

6. เมื่ออ่านพระคัมภีร์บทนี้ทำให้เรารู้จักและรักพระมากขึ้นอย่างไร (พระเจ้าทรงเป็นองค์แห่งความรัก ทรงสอนเราให้มีความรักด้วยการดำเนินชีวิตและแบ่งปันกัน)

3. โดยทางศีลล้างบาป เราเป็นศิษย์ของพระคริสต์เจ้า เป็นสมาชิกของพระศาสนจักร มีหน้าที่และมีส่วนร่วมชุมชนคริสตชน เราสามารถกระทำในสิ่งเดียวกันกับที่บรรดาศิษย์กระทำในสมัยของพระองค์ โดยการดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง ร่วมสุขร่วมทุกข์ ช่วยเหลือ ภาวนาให้แก่กัน

4. พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาให้เราใจกว้าง และปรารถนาให้เรามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ แบ่งปันกับผู้อื่น ในฐานะที่เราเป็นศิษย์ของพระองค์ เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนคริสตชน โดยใช้พระพรที่พระเจ้าทรงมอบให้เราเพื่อช่วยเหลือรับใช้ผู้อื่น และให้กำลังใจเพื่อน ๆ โดยเฉพาะกับเด็ก ๆ ที่ต้องประสบกับความทุกข์ยากลำบากรอบ ๆ ตัวเรา และในทุกส่วนของโลก

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

ร้องเพลง รักยิ่งใหญ่เหมือนพระเยซู

พวกเราเยาวชนทั้งหลาย เด็กเล็กหญิงชายพร้อมกันทั่วหน้า

นามยูธธรรมทูตอันงามสง่า นำพาวิญญูณ์ไปสู่ความดี

ท่ามกลางสังคมอันวุ่นวาย และความชั่วร้ายนานาสารพัน

จงให้ชีวิตเป็นพยานยึดมั่น ถึงคำสอนสั่งของพระเยซู

*. *จงออกไป (เราจะ) เป็นดั่งแสงสว่าง ส่องท่ามกลางโลกอันกว้างใหญ่

ตลอดทางที่ก้าวเดินไป มีพระทรงชัยอยู่เคียงข้างเรา

เพื่อนช่วยเพื่อน คำนี้มีความหมาย และตัวเราจะต้องเป็นผู้จุดประกาย

แบ่งปันและมีน้ำใจ ด้วยรักยิ่งใหญ่..อย่างพระเยซู (ซ้ำ **, ***)

***ยูธธรรมทูตต้องก้าวไกล เพื่อนช่วยเพื่อนคำนี้จำใส่ใจ

ด้วยรักยิ่งใหญ่....เหมือนพระเยซู

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานการทำงานที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนสมาชิก ให้แสดงความใจกว้าง โดยนำของบางอย่างที่เขาสามารถให้ได้ เพื่อแบ่งปันให้กับเด็กยากจน ในเขตชุมชนของตน (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูต เพื่อเด็ก ๆ ที่ขาดแคลนสิ่งของที่จำเป็น อาหาร น้ำดื่ม ที่อยู่อาศัย และขาดคนดูแลเอาใจใส่

แบบอย่างชีวิตของศิษย์พระคริสต์ (ฟิลิป้างบาปให้ขันที)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้แบบอย่างชีวิตของฟิลิปศิษย์พระคริสต์ผู้มีใจร้อนรน
2. เพื่อให้สมาชิกมีใจรักในการอ่านพระคัมภีร์เพื่อบอกเล่าเรื่องราวของพระคริสตเจ้า
3. เพื่อให้สมาชิกมีใจร้อนรนในการบอกเล่าข่าวดีเรื่องพระคริสตเจ้าให้ผู้อื่นได้ทราบ

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์ (เล่าเรื่องพระเยซูเจ้าให้เพื่อนฟัง)

1. ให้สมาชิกบอกเล่าเรื่องพระเยซูเจ้าที่ประทับใจให้เพื่อน ๆ ฟัง
2. ถามสมาชิกว่ารู้เรื่องราวของพระเยซูเจ้าได้อย่างไร (พ่อแม่ คุณครูเล่าให้ฟัง เรียนคำสอน อ่านพระคัมภีร์) มีหลายทางที่เราจะเรียนรู้ เรื่องราวของพระเยซูเจ้าได้ และยังมีเพื่อน ๆ ของเราที่อยากรู้ถึงเรื่องราวชีวิตของพระเยซูเจ้า อยากรับเรื่องราวของพระองค์ แต่ก็ยังไม่มีโอกาสหรือยังไม่มีใครเล่าให้เขาฟัง

คำสอนธรรมทูต

1. เราจะรู้จักและรักใครบางคนมากขึ้นก็ต้องอาศัยเวลาที่มีร่วมกัน และผ่านทางประสบการณ์ชีวิตที่ทำให้รู้จักกันมากขึ้น จึงจะบอกเล่าเรื่องของใครคนนั้นให้บุคคลอื่นฟังได้ วันนี้เราจะมาฟังเรื่องราวของฟิลิป ศิษย์ของพระคริสต์ ที่ได้ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยาน บอกเล่าและอธิบายเรื่องของพระเยซูคริสตเจ้าให้ผู้อื่นได้ฟัง
2. ให้เราอ่านเรื่องราวจากหนังสือกิจการอัครสาวก บทที่ 8: 26-40 เรื่อง ฟิลิป้างบาปให้ขันทีชาวเอธิโอเปีย ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งฟิลิปว่า “จงลุกขึ้น และเดินไปทางทิศใต้ตามทางที่ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็ม ไปยังเมืองกาซา ทางนั้นเป็นทางเปลี่ยว” ฟิลิปจึงลุกขึ้นออกเดินทาง ระหว่างทางเขาพบชาวเอธิโอเปียคนหนึ่ง เป็นขันที ข้าราชการของพระราชินีคนดาสิของชาวเอธิโอเปีย เป็นผู้ดูแลราชทรัพย์ทั้งหมดของพระนางและมานัสการพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม ขณะเดินทางกลับ เขานั่งในรถม้าและอ่านหนังสือของประกาศกอิสยาห์อยู่ พระจิตเจ้าตรัสสั่งฟิลิปว่า “จงตามรถคันนั้นไปให้ทัน” ฟิลิปวิ่งตามไป ได้ยินเขากำลังอ่านหนังสือของประกาศกอิสยาห์ จึงถามว่า

“ท่านเข้าใจข้อความที่กำลังอ่านหรือ” ชั้นที่ตอบว่า “ข้าพเจ้าจะเข้าใจได้อย่างไร ถ้าไม่มีใครอธิบาย” แล้วเขาก็เชิญฟิลิปขึ้นไปนั่งด้วย ข้อความของพระคัมภีร์ที่กำลังอ่านอยู่นั้น มีดังนี้ เขาถูกนำไปฆ่าเหมือนแกะตัวหนึ่ง ลูกแกะไม่ออกเสียงเมื่ออยู่ต่อหน้าคนตัดขนแกะฉันใด เขาก็ไม่อ้าปากฉันนั้นเมื่อเขาถูกเหยียดหยาม เขาไม่ได้รับความยุติธรรมเลย ใครจะเล่าเรื่องเชื้อสายของเขาได้ เพราะชีวิตของเขาถูกยกไปจากแผ่นดินนี้แล้ว ชั้นที่จึงถามฟิลิปว่า “โปรดบอกข้าพเจ้าเถิดว่า ประกาศกกล่าวเช่นนี้หมายถึงใคร หมายถึงตนเองหรือหมายถึงผู้อื่น” ฟิลิปจึงเริ่มประกาศข่าวดีเรื่องพระเยซูเจ้าให้เขาฟัง โดยอธิบายพระคัมภีร์เริ่มตั้งแต่ตอนนั้น ขณะเดินทางอยู่นั้น ทั้งสองคนมาถึงแหล่งน้ำแห่งหนึ่ง ชั้นที่กล่าวว่า “คูชิ ที่นี่มีน้ำ มีอะไรขัดขวางมิให้ข้าพเจ้ารับศีลล้างบาปเล่า” เขาสั่งให้หยุดรถ ทั้งฟิลิปและชั้นที่ลงไปอาบน้ำ ฟิลิปล้างบาปให้ชั้นที่ เมื่อทั้งสองคนขึ้นจากน้ำแล้ว พระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำฟิลิปไปที่อื่น ชั้นที่ไม่เห็นฟิลิปอีก เดินทางต่อไปด้วยความยินดี ส่วนฟิลิปนั้นก็มีผู้พบที่เมืองอาไซทัส เขาเดินทางผ่านเมืองต่าง ๆ ประกาศข่าวดีจนมาถึงเมืองซีซารียา

ให้สมาชิกได้ไตร่ตรองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. พระคัมภีร์บทนี้เล่าเรื่องอะไร (ฟิลิปอธิบายพระคัมภีร์และล้างล้างบาปให้ชั้นที่ ชาวเอธิโอเปีย)
2. เมื่อได้อ่านพระคัมภีร์บทนี้แล้ว รู้สึกอย่างไร (ประทับใจถึงความกล้าหาญและความรอบรู้ของฟิลิป)
3. ประโยชน์จากการอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้คืออะไร (ได้เห็นแบบอย่างชีวิตการเป็นศิษย์ของพระคริสต์)
4. ถ้าไม่รู้เรื่องนี้จะมีผลเสียอย่างไร (ไม่รู้ว่ามีศิษย์พระคริสต์ต้องมีบทบาทหน้าที่อย่างไร)
5. เมื่ออ่านพระวาจาของพระเจ้าตอนนี้แล้ว มีเรื่องอะไรที่เราต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองบ้าง (ให้สมาชิกคิดไตร่ตรอง ผู้นำอาจแนะนำให้สมาชิกคิดถึงความสัมพันธ์ของตนเองกับพระเยซูเจ้า ให้สมาชิกไตร่ตรองว่าในฐานะที่ตนเองเป็นศิษย์ของพระคริสต์เจ้า ตนเองรู้เรื่องราวของพระเยซูเจ้ามากน้อยแค่ไหน และได้เล่าอธิบายเรื่องราวของพระองค์ให้ใครได้รับรู้ รับฟังบ้าง)

6. เมื่ออ่านพระคัมภีร์บทนี้ทำให้เรารู้จักและรักพระมากขึ้นอย่างไร (เพื่อที่จะเล่าเรื่องพระเยซูเจ้าเราต้องอ่านพระคัมภีร์ให้มากขึ้น)

3. ฟิลิปสามารถอธิบายพระคัมภีร์ให้ชั้นที่ชาวเอธิโอเปียฟังได้ เพราะมีชีวิตที่สนิทสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า แสดงว่าเขาได้อ่านพระคัมภีร์และศึกษาพระคัมภีร์อยู่เสมอ เมื่อทูตสวรรค์บอกให้เขาออกไปประกาศข่าวดี เขาก็สามารถอธิบายพระคัมภีร์ให้ผู้อื่นฟังได้ เช่นเดียวกันในฐานะที่เราเป็นศิษย์ของพระคริสต์ เราต้องรักข่าวดีของพระเยซูเจ้า โดยการอ่าน ฟัง รำพึงพระวาจาของพระเยซูเจ้า เพื่อเราจะได้อ่าน รู้จัก รักและมีความสนิทสัมพันธ์กับพระมากยิ่งขึ้นจนสามารถเล่าเรื่องราวของพระเยซูเจ้าให้ผู้อื่นฟังได้

4. โดยการเรียนคำสอน อ่านพระคัมภีร์ ทำให้เรารู้จักพระเยซูเจ้ามากขึ้น ไม่เพียงแต่รู้ถึงข่าวดี แต่เราต้องมีใจรักและปรารถนาที่จะประกาศข่าวดีนี้ โดยการเล่าเรื่องราวของพระเยซูเจ้าให้เพื่อน ๆ ฟังด้วย เราสามารถเชื่อเชิญเพื่อนต่างศาสนาของเรา ให้มาวัดกับเราหรือชวนไปเฝ้าศีลมหาสนิท เพื่อเพื่อน ๆ ของเราจะได้อ่าน รู้จักและรักพระเยซูเจ้า และปรารถนาจะเป็นศิษย์ของพระคริสต์เจ้าเช่นเดียวกับ ชั้นที่ ชาวเอธิโอเปีย

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

ร้องเพลง ฉันเลือกเดินตามพระองค์

ในโลกกว้างที่แสนไกล มีสิ่งต่าง ๆ ให้เรียนรู้มากมาย

ให้ค้นหาคำตอบ เลือกทางเดินก้าวไป มุ่งสู่ความฝันเพื่อมีวันที่สดใส

ยังมีทางหนึ่งคือพระเยซู ชีวิตที่น่าเรียนรู้และสำคัญ

สอนให้ฉันได้รักและแบ่งปัน จึงทำให้ฉันเลือกเดินตามพระองค์

. จะเปิดดวงใจให้พระองค์เข้ามาครอบครอง จะชวนพี่น้องเพื่อน ๆ ทั้งหลายให้มาด้วยกัน

จับมือกันเดินก้าวไป ติดตามพระคริสต์ผู้ยิ่งใหญ่

ให้พระองค์นำทางในชีวิต.....ตลอดไป (*.*)

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานกิจการที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนให้สมาชิกอ่านพระคัมภีร์เพื่อที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้ามากยิ่งขึ้น และหาโอกาสเล่าให้กับเพื่อนต่างศาสนาฟัง โดยให้แต่ละคนแสดงความตั้งใจอ่านพระคัมภีร์ให้มากขึ้น อาจกำหนดว่า 1 เดือนนี้จะอ่านพระคัมภีร์ให้ได้กี่นาที / ชั่วโมง (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูตเพื่อให้มีคนกลับใจ และผู้เตรียมตัวรับศีลล้างบาป เพื่อมาเป็นศิษย์ของพระองค์ให้มากยิ่งขึ้น

“ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต พระศาสนจักรของพระคริสต์ พันธกิจในโลก”

นักบุญเปาโล ศิษย์ธรรมทูต ผู้มีใจร้อนรน

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้แบบอย่างชีวิตของนักบุญเปาโล “ธรรมทูตผู้มีใจร้อนรน”
2. เพื่อให้สมาชิกเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนให้ดีขึ้น เพื่อเป็นศิษย์ที่ดีขึ้นของพระคริสตเจ้า
3. เพื่อให้สมาชิกมีใจร้อนรนในการประกาศข่าวดีตามแบบอย่างของนักบุญเปาโล

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อามเมน

ประสบการณ์

อุปกรณ์ เตรียมข้อความจากพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับนักบุญเปาโล จำนวนเท่ากับสมาชิก หรือเตรียมข้อความต่อไป่นี้แล้วแจกให้สมาชิกอ่าน และช่วยกันบอกข้อความนี้หมายถึงใคร

ตัวอย่าง ข้อความจากพระคัมภีร์

- ★ ท่านมีส่วนร่วมในการขว้างหินใส่สเทเฟน
- ★ ได้รับพิธีสัหนต์เมื่อเกิดมาได้แปดวัน เป็นเชื้อสายชนชาติอิสราเอลจากตระกูลเบนยามิน
- ★ มีอาชีพทำกระโจม (เทียบ กิจการฯ 18: 3)
- ★ ออกเดินทางเพื่อไปจับกุมบรรดาคริสตชนซึ่งอยู่ที่นั่น นำกลับมายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อลงโทษ”
- ★ หลังจากกลับใจเป้าหมายเดียวในชีวิตของท่านคือพระคริสตเจ้า “การมีชีวิตอยู่กับพระคริสตเจ้า” (ฟิลิปปี 1: 21)
- ★ ท่านรอดชีวิตจากการถูกหินทุบ จากการถูกเขี่ยนตีอย่างทารุณ จากเรืออัปปาง 3 ครั้ง
- ★ ท่านต้อง “ลอยคออยู่กลางทะเลหนึ่งคืนกับหนึ่งวัน”
- ★ เต็มไปด้วยความเคียดแค้น คุณความจะฆ่าบรรดาศิษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- ★ ท่านได้รับการเผยแสดงจาก “พระบุตรของพระเจ้า”
- ★ พระเยซูเจ้าถามท่านว่า “เจ้าเบียดเบียนเราทำไม”

- ★ พระเยซูเจ้า ตรัสกับเขาว่า ‘เราคือเยซูชาวนาซาเร็ธ ซึ่งเจ้ากำลังเบียดเบียนอยู่’
- ★ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับท่านว่า ‘จงลุกขึ้น เข้าไปในเมืองตามัสกัส
- ★ อานาเนีย ช่วยให้เขามองเห็นเถิด
- ★ ท่านอุทิศตนเองและทุกสิ่งที่ท่านครอบครองเพื่อรับใช้พระเยซูคริสตเจ้า
- ★ ไม่ได้เป็นอัครสาวกมาตั้งแต่เกิด พระเจ้าได้ทรงเลือกสรรท่านไว้ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา
- ★ ท่านมองว่าตนเองเป็น “ผู้น้อยที่สุดในบรรดาอัครสาวก”
- ★ เรียกตนเองว่า “ธรรมทูตของชนต่างชาติ”

สรุป คำไข่นี้ทำให้เรารู้จักนักบุญเปาโล ในสมัยของบรรดาอัครสาวก ท่านตั้งตนเป็นศัตรูกับคริสตชน ท่านมีส่วนในการจับคริสตชนไปขังคุก มีส่วนร่วมในการขว้างหินใส่สเทเฟน แต่ที่สุดเมื่อท่านกลับใจแล้ว ท่านได้กลายเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระคริสตเจ้าผู้มีใจร้อนรน วันนี้เรามาเรียนรู้การเป็นศิษย์ธรรมทูตของนักบุญเปาโลกัน

ให้เราอ่านเรื่องราวตอนนี้จาก หนังสือกิจการอัครสาวก บทที่ 9: 1-18

ขณะนั้น เขาโลยังคงเคียดแค้นคุกคามจะฆ่าบรรดาศิษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จึงเข้าไปพบมหาสมณะ ขอหนังสือมอบอำนาจไปยังศาลาธรรมต่าง ๆ ในเมืองตามัสกัส เพื่อจะได้จับกุมทุกคนที่พบ ไม่ว่าชายหรือหญิงที่ดำเนินชีวิตตามวิถีทางของพระคริสตเจ้า แล้วนำไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

ขณะที่เขาเดินทางใกล้ถึงเมืองตามัสกัส ทันใดนั้นมีแสงสว่างจากท้องฟ้าล้อมรอบตัวเขาไว้ เขาล้มลงที่พื้นดิน และได้ยินเสียงกล่าวว่า “เฮโล เฮโล ท่านเบียดเบียนเราทำไม” เขาโลจึงถามว่า “พระเจ้าข้า พระองค์คือใคร” พระองค์ตรัสว่า “เราคือเยซู ซึ่งท่านกำลังเบียดเบียน ท่านจงลุกขึ้น เข้าไปในเมืองแล้วจะมีคนบอกให้รู้ว่าจะต้องทำอะไร” คนที่เดินทางพร้อมกับเขาโลยืนนิ่งพูดไม่ออก เขาได้ยินเสียงพูดแต่ไม่เห็นใครเลย เขาโลจึงลุกขึ้นจากพื้นดิน ลืมตา แต่ก็มองสิ่งใดไม่เห็น คนอื่นจึงจูงมือเขา พาเข้าไปในเมืองตามัสกัส เขาโลมองไม่เห็นสิ่งใดเลยเป็นเวลาสามวัน ไม่ได้กินและไม่ได้ดื่ม

ที่เมืองตามัสกัสมีศิษย์คนหนึ่งชื่อ อานาเนีย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเขาในนิมิตว่า “อานาเนีย” อานาเนียทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้” องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสแก่เขาว่า “จงลุกขึ้นไปที่ถนนซึ่งเรียกว่าถนนตรง จงไปที่บ้านของยูดาส ถามหาชายคนหนึ่งชื่อเฮโลที่มาจากเมืองทาร์ซัส ขณะนี้เฮโลกำลังอธิษฐานภาวนาอยู่ และเห็นชายคนหนึ่งชื่ออานาเนียในนิมิต เข้ามาปกมือให้ เพื่อให้เขามองเห็นได้อีก”

แต่อานาเนียทูลตอบว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินหลายคนพูดถึงชายผู้นี้ และได้ยินว่า ที่กรุงเยรูซาเล็มเขาได้ทำร้ายบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เพียงใด และที่นี่เขาได้รับอำนาจจากบรรดาหัวหน้าสมณะให้มาจับกุมทุกคนที่เรียกขานพระนามของพระองค์” แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบอานาเนียว่า “จงไปเถิด เพราะชายผู้นี้เป็นเครื่องมือที่เราเลือกสรรไว้เพื่อนำนามของเราไปประกาศแก่คนต่างศาสนา บรรดาภักดิ์และลูกหลานของอิสราเอล เราจะแสดงให้เห็นเขาว่า เขาจะต้องทนทุกข์ทรมานมากเท่าใดเพราะนามของเรา” อานาเนียจึงจากไป และเข้าไปในบ้าน ปกมือเหนือเฮโล กล่าวว่า “เฮโลน้องรัก พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งทรงสำแดงพระองค์แก่ท่านกลางทางที่ท่านมานั้น ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อท่านจะมองเห็นได้อีกและได้รับพระจิตเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม” ทันใดนั้นมีสิ่งหนึ่งเหมือนเกล็ดตกจากนัยน์ตาของเฮโล เขามองเห็นได้อีก จึ่งลุกขึ้นรับศีลล้างบาป

ให้สมาชิกได้ไตร่ตรองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. พระคัมภีร์ตอนนี้เล่าเรื่องอะไร (การกลับใจของนักบุญเปาโล)
2. เมื่อได้อ่านพระคัมภีร์บทนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น)
3. ประโยชน์จากการอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้คืออะไร (ทราบว่าการเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า ต้องกลับใจเปลี่ยนแปลงชีวิต)
4. ถ้าไม่รู้เรื่องนี้จะมีผลเสียอย่างไร (ไม่ทราบว่านักบุญเปาโลเคยเบียดเบียนศาสนามาก่อน)
5. เมื่ออ่านพระวาจาตอนนี้แล้ว มีเรื่องอะไรที่เราต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองบ้าง (ให้สมาชิกได้คิดไตร่ตรอง ผู้นำอาจจะแนะนำให้สมาชิกคิดถึงเรื่องการปรับปรุงลักษณะนิสัยที่ไม่ดีของตนเองก็ได้)
6. เมื่ออ่านพระคัมภีร์บทนี้ทำให้เรารู้จักและรักพระมากขึ้นอย่างไร (พระเจ้าทรงเลือกศิษย์ ตามพระประสงค์ของพระองค์)

คำสอนธรรมทูต

1. นักบุญเปาโล มีเดิมว่า “เซาโล” เกิดที่เมืองทาร์ซัส ในแคว้นซีลีเซีย อยู่ในตระกูลเบนยามิน เป็นฟาริสี และได้ร่วมออกตามล่าคริสตชน ซึ่งท่านคิดว่าอัครสาวกและคริสตชนเป็นมิชฌาหิฐิ เป็นผู้ที่ยึดมั่น ต้องกำจัดให้หมดสิ้นไป แต่เมื่อพระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระองค์กับท่าน

2. การกลับใจของนักบุญเปาโลเป็นเหตุการณ์สำคัญในชีวิตของท่าน และประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร ท่านเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระคริสตเจ้า ท่านออกเดินทางประกาศข่าวดีสามครั้งระหว่าง ค.ศ. 47-49 และ 57-58 ซึ่งเป็นการเดินทางทางบกถึง 7,800 กม. และ 9,000 กม. ทางทะเล ท่านเริ่มต้นการประกาศข่าวดีในศาลาธรรมในเมืองต่าง ๆ หลังจากที่เขาวิปถุฏเสธพระวรสารแล้ว ท่านจึงหันไปประกาศข่าวดีแก่ชาวยิวและคนต่างศาสนา และตั้งกลุ่มคริสตชนขึ้นตามเมืองต่าง ๆ ดังนั้น ท่านจึงได้ชื่อว่า เป็น “ธรรมทูตของชนต่างชาติ” ที่นำข่าวดีไปประกาศแก่ชนต่างศาสนา (เทียบ กิจการฯ 9: 15) อย่างแท้จริง

3. การเบียดเบียนพระศาสนจักรหรือคริสตชนเท่ากับเป็นการเบียดเบียนพระเยซูเจ้าเอง แต่พระเยซูคริสตเจ้าก็ได้เรียกท่านให้มาเป็น “ศิษย์” ผู้ประกาศพระนามของพระองค์ตลอดชีวิต จนกระทั่งพลีชีพของท่านเพื่อประกาศข่าวดีด้วยความกล้าหาญ จากบทเรียนชีวิตของนักบุญเปาโล ทำให้เราทราบว่าพระเยซูเจ้าทรงปรารถนาเรียกทุกคนให้มาเป็นศิษย์ของพระองค์ ไม่ว่าจะเขาจะเป็นใคร หรือได้ผ่านประสบการณ์ชีวิตเช่นไรมา หากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ทุกคนก็สามารถเป็นศิษย์ของพระองค์ได้

4. ความผิดพลาดในชีวิต ไม่ใช่อุปสรรคในการกลับใจ หรือมาเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า นักบุญเปาโลจึงเป็นแบบอย่างที่เราเห็นว่า เมื่อเราทำผิดพลาดไป เราต้องกล้ากลับใจ กล้าเปลี่ยนแปลงชีวิต และหันกลับมาหาพระเจ้า เหมือนดังที่ท่านนักบุญเปาโลได้กระทำ เพราะการกลับใจ การเปลี่ยนแปลงชีวิตเป็นเครื่องหมายของการเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริง

5. นักบุญเปาโลได้รับเรียกและเลือกให้มาเป็นศิษย์ของพระองค์ ท่านไม่เพียงแต่เปลี่ยนแปลงชีวิต แต่ท่านยังดำเนินชีวิตเป็นศิษย์ที่ดี ท่านมีใจรื้อร่นนำข่าวดีไปสู่คนต่างศาสนา ดังนั้น เราซึ่งเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระคริสตเจ้า เราได้รับการหล่อหลอมความเชื่อ ด้วยการเรียนคำสอน อ่านพระคัมภีร์ และสวดภาวนา เท่านั้นยังไม่เพียงพอ เรายังต้องดำเนินชีวิตเพื่อรับใช้เพื่อนพี่น้อง และต้องมีใจรื้อร่นในการประกาศข่าวดีให้กับเพื่อนต่างศาสนาของเราด้วย

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

เพลง ทหารของพระบิดา

ยูธรรมทูตตัวน้อย โลกยังคงยลพลังจากเธอ

สันติสุขที่มุ่งหวังยังต้องเจอ อยู่ที่เธอว่าจะสร้างและก่อ

* พวกเราเหล่าทหารของพระบิดา เราจะนำพาความสุขให้ทุกชีวิต
แบ่งปันความรักพร้อมรับใช้และให้ไมตรี เพื่อโลกมีความสงบสันติธรรม

คำสัญญาพวกเราจะยึดถือ สิ่งนั้นคือภาวนาและพิธีกรรม

มีชีวิตที่เปี่ยมล้นคุณธรรม เป็นพยานงานแพร่ธรรมในชีวิตจริง

**อยู่ด้วยรัก พร้อมรับใช้และให้ไมตรี เพื่อโลกมีความสงบสันติธรรม

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานกิจการที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนให้สมาชิกพยายามเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองอย่างกล้าหาญเหมือนกับท่านนักบุญเปาโล และกล้าประกาศข่าวดีให้กับเพื่อนต่างศาสนาฟัง (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูตเพื่อพระศาสนจักรที่กำลังถูกเบียดเบียนในการนับถือศาสนา

นักบุญเทเรซา ผู้มีใจรักต่องานประกาศข่าวดี “นักบุญองค์อุปถัมภ์ผู้แพร่ธรรม”

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้แบบอย่างชีวิตของนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู
2. เพื่อให้สมาชิกพยายามดำเนินชีวิตสู่ความศักดิ์สิทธิ์ตามแบบอย่างของท่าน
3. เพื่อให้สมาชิกทำพิธีกรรม สวดภาวนา และทำกิจการเล็ก ๆ ด้วยความรักเพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงความรักและข่าวดีของพระคริสตเจ้า

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์

ถามสมาชิกว่า ในฐานะที่ตนเองเป็นเด็ก สมาชิกคิดว่าตนเองสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพื่องานประกาศข่าวดีได้หรือไม่ (ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น)

วันนี้เราจะเรียนรู้ชีวิตของนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู ท่านเป็นองค์อุปถัมภ์การแพร่ธรรม แม้ว่าท่านจะไม่เคยออกเดินทางไปยังดินแดนห่างไกลเพื่อประกาศข่าวดี แต่ท่านมีความรักต่องานประกาศข่าวดีเป็นพิเศษ โดยอาศัยการพิธีกรรมในชีวิตประจำวันและภาวนา จดหมายของท่านได้ทำเพื่อสนับสนุนงานประกาศข่าวดี นี่เป็นสิ่งที่เตือนใจเราว่าสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราทำสุดความสามารถในชีวิตประจำวันสามารถช่วยสนับสนุนงานประกาศข่าวดีได้

คำสอนธรรมทูต

1. นักบุญเทเรซา เกิดวันที่ 2 มกราคม 1873 ที่ อลังซอง ประเทศฝรั่งเศส เป็นบุตรคนที่ 9 ของนายหลุยส์ มาร์ติน และนางเซลลี มาร์ติน ทั้งสองเป็นพ่อแม่ที่มีความศรัทธาและรักพระเจ้า เทเรซาตั้งใจเป็นนักบุญตั้งแต่เด็ก เมื่ออายุ 8 ขวบ เธอป่วยหนัก แต่ได้เห็นรูปแม่พระยิ้มฉายแสงแห่งความอ่อนหวานกับเธอ ความเจ็บป่วยก็หายไป เทเรซาได้สมัครเข้าบรมเพื่อเป็นซิสเตอร์ในอารามคาร์แมล เมื่ออายุเกือบสิบห้าปี เธอได้สมัครเป็นนักพรต แต่คุณแม่อธิการอารามปฏิเสธเพราะอายุน้อย เทเรซาจึงเดินทางไปกรุงโรมกับพ่อของเธอเพื่อไปขออนุญาตจากพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 สมเด็จพระสันตะปาปาประทับใจในความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว

ของเธอมาก แต่ก็ปล่อยให้ไปไปตามการตัดสินใจของแม่เอธิการ ในที่สุด เธอได้รับอนุญาตให้เข้าอาราม ในวันที่ 9 เมษายน 1888 เมื่อเธอบวช ได้รับชื่อว่า “เทเรซา แห่งพระกุมารเยซู” เธอพยายามอุทิศตนเพื่อ “กอบกู้วิญญาณเพื่อนมนุษย์ เป็นต้น ภาวนาเพื่อพระสงฆ์” เธอทราบดีว่าในการเป็นนักบวชนั้นไม่อาจทำกิจการใหญ่โต เธอจึงทำพิธีกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส ไม่ว่าจะเล็กขนาดไหนก็ตาม เธอยังมีให้กับเพื่อนนักบวชที่ไม่ชอบ เธอรับประทานอาหารตามที่คนตักให้โดยไม่บ่น ด้วยเหตุนี้ คนมักให้อาหารที่เหลือหรือที่ไม่มีใครอยากกินแก่เธอ ครั้งหนึ่งเธอถูกกล่าวหาว่าทำแจกันแตก แม้ไม่ได้ทำและไม่มี ความผิด แต่เธอคุกเข่าลงขอโทษ การพิธีกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ทรมานเธอ ทางด้านจิตใจยิ่งกว่าการพิธีกรรมใหญ่ ๆ เพราะไม่มีใครมองเห็น หรือรับรู้กิจการดีของเธอ นอกจากพระเจ้าเท่านั้น อาศัยความไว้วางใจ และการเสียสละตนเอง ทำให้เทเรซาบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์ ที่สุด เธอจากโลกนี้ไปด้วยความสงบ เธอสิ้นใจเมื่อ 30 กันยายน 1897 อายุ 24 ปี

ซิสเตอร์โปลิโน พี่สาวของท่านได้รวบรวมสิ่งต่าง ๆ ที่เธอได้เขียนไว้เป็นหนังสือเล่มหนึ่ง และได้แจกไปตามอารามต่าง ๆ ประมาณ 2,000 เล่ม วิธีเล็กๆของเธอ ความวางใจในพระเจ้าและการพิธีกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ ประจำวัน ทำให้เธอเป็นคนศักดิ์สิทธิ์และบรรลุความดีครบครัน และได้รับความสนใจอย่างมากมาจากคริสตชนจำนวนมาก และจากผู้ที่ต้องการแสวงหาความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตสามัญชน เทเรซาได้รับการประกาศให้เป็นบุญราศีโดยสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 11 เมื่อวันที่ 29 เมษายน 1923 และได้รับการประกาศให้เป็นนักบุญเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 1925 ได้รับการประกาศเป็นองค์อุปถัมภ์ของงานแพร่ธรรมในดินแดนมิสซังปี 1927 เป็นนักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 1997 โดยสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 ต่อมาบิดามารดาของเธอได้รับการประกาศเป็นนักบุญเช่นกันเมื่อตุลาคม ปี 2015

ให้สมาชิกไตร่ตรองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. ท่านนักบุญเทเรซา ได้ทำอะไรบ้าง
2. ฟังเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร
3. เรื่องราวดี ๆ ที่เราได้ฟังจากประวัติของท่านนักบุญเทเรซา มีอะไรบ้าง
4. ท่านนักบุญเทเรซา ไม่ได้เดินทางออกไปประกาศข่าวดีในต่างแดน แต่ท่านเป็นนักบุญองค์อุปถัมภ์งานประกาศข่าวดีได้อย่างไร
5. การเรียนรู้เรื่องนี้ทำให้สมาชิกได้ทบทวนตนเองในเรื่องอะไร และมีอะไรที่จะต้องปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงตนเองบ้าง
6. การเรียนเรื่องนี้ทำให้เราเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างไร (พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราดำเนินชีวิตเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ และมีส่วนร่วมในงานประกาศข่าวดีตามความสามารถของเรา)

2. นักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู ได้รับแต่งตั้งให้เป็นองค์อุปถัมภ์การประกาศข่าวดี ไม่ใช่เพราะเธอเคยเดินทางไปยังดินแดนต่างๆ แต่เพราะเธอมีความรักพิเศษต่อประกาศข่าวดี ท่านสวดภาวนาและเขียนจดหมายสนับสนุนงานแพร่ธรรม เพื่องานแพร่ธรรมและการขยายพระอาณาจักรของพระเจ้า นี่เป็นสิ่งเตือนใจเราทุกคนว่า การทำสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราทำได้อย่างสุดความสามารถในชีวิตประจำวัน ทำให้เรามีส่วนร่วมในงานประกาศข่าวดีได้ นักบุญเทเรซาทำเช่นนี้ได้ก็เพราะความรัก เธอเชื่อมั่นว่าสิ่งใดก็ตามแม้เล็กน้อยที่สุด แต่ถ้าทำด้วยความรักแล้วก็กลายเป็นสิ่งใหญ่โตและมีค่าต่อหน้าพระเจ้า เธอจึงทำทุกอย่างด้วยความรัก

3. การดำเนินชีวิตธรรมดาประจำวันก็สามารถทำให้เรากลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ และมีส่วนร่วมในชีวิตของพระศาสนจักรในฐานะที่เราเป็นศิษย์ธรรมทูตที่ยังเป็นเด็กได้ เราคงทำอะไรใหญ่โตเพื่อพระเจ้าและพระศาสนจักรไม่ได้ แต่อาศัยแบบอย่างชีวิตของท่านนักบุญเทเรซา คือทำทุกอย่างด้วยความรัก ดังพระวาจาของพระเจ้าที่ว่า “ถ้าผู้ใดถ่อมตนเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ คนนี้ ผู้นั้นจะเป็นใหญ่ในสวรรค์” (มัทธิว 8:4) เราก็สามารถเป็นศิษย์ธรรมทูตตามแบบอย่างของท่านนักบุญได้

4. สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ทรงสอนเราให้ดำเนินชีวิตสู่ความศักดิ์สิทธิ์ ในสมณลิขิตเดือนใจจิ่งซันซหมินตี (ข้อ 112-157) สอนให้เราดำเนินชีวิตโดยมีความผูกพันรอบคอบในชีวิตและถ่อมตน มีความปีติยินดี และมีอารมณ์ขัน มีความกล้าหาญและความกระตือรือร้นในการอยู่ร่วมกันและให้อิทธิฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือ เครื่องหมายของความศักดิ์สิทธิ์ในโลกปัจจุบัน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราเห็นได้อย่างชัดเจนในชีวิตของท่านนักบุญเทเรซา

5. การเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าต้องเริ่มต้นจากความรักและความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตสู่ความศักดิ์สิทธิ์ นักบุญเทเรซามีความปรารถนาและตั้งใจจะเป็นนักบุญ ความปรารถนาของท่านช่วยให้ท่านดำเนินชีวิตไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ได้ ดังนั้น อาศัยแบบอย่างของท่านนักบุญ และคำสอนของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสจะช่วยให้เห็นคุณค่าของสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ และทำทุกสิ่งเพื่องานประกาศข่าวดีด้วย

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

เพลง สอนด้วยชีวิต

**มีสิ่งหนึ่งที่ฉันอยากบอกเธอ มันล้นเอ่ออยู่ในใจดวงนี้
มีผู้หนึ่งรักฉันจนพร้อมยอมพลี สูญสิ้นชีวีเพื่อฉันและเธอเช่นกัน
คือพระเยซูผู้ทรงรักฉันมากมาย และทรงรักเธอด้วยใจไม่เด็ดฉันหา
ชีวิตพระองค์สอนให้เรารู้ว่า พุดด้วยวาจาไม่ล้ำค่าเท่าการกระทำ

*** จงรัก รับใช้และให้ภัย แบ่งปันน้ำใจให้แก่ทุกคน

ยามใครเดือดร้อนพลอบประโลมให้คลายกังวล โดยมีพระองค์เป็นแบบอย่าง ***

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานกิจการที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนสมาชิก ให้ทำพิธีกรรมเพื่องานประกาศข่าวดี เช่น สวดภาวนา เขียนจดหมายไปให้กำลังใจ บรรดาธรรมทูตที่มาประกาศข่าวดีในประเทศของเรา (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูตเพื่อพระสงฆ์ นักบวช จะได้มีใจรักในการประกาศข่าวดี และดำเนินชีวิตเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ตลอดชีวิตของท่าน

นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ แบบอย่างชีวิตศิษย์ธรรมทูต “นักบุญองค์อุปถัมภ์ผู้แพร่ธรรม”

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้แบบอย่างชีวิตของนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ “องค์อุปถัมภ์ของผู้แพร่ธรรม”
2. เพื่อให้สมาชิกมีใจรักงานประกาศข่าวดีตามแบบอย่างของนักบุญฟรังซิสเซเวียร์
3. เพื่อให้สมาชิกเจริญชีวิตโดยปฏิบัติกิจเมตตาตามแบบอย่างของท่านนักบุญฟรังซิสเซเวียร์

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอพระคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ ออแมน

ประสบการณ์ (การแบ่งปัน)

ในปีที่เราเตรียมฉลอง 350 ปีมิสซังสยาม ให้สมาชิกช่วยกันคิดว่าเราควรขอบคุณใครบ้าง ที่มีส่วนช่วยสร้างมิสซังสยาม หรือ พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยให้เจริญเติบโตขึ้นมาจนถึงทุกวันนี้ (ให้สมาชิกช่วยกันออกความคิดเห็น)

โอกาสฉลอง 350 ปีนี้ เราต้องขอบคุณบรรดามิชชันนารี พระสังฆราช พระสงฆ์ ที่ได้เดินทางมาเผยแผ่ศาสนาในเมืองสยามของเรา ทำให้เราได้เป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า ในโอกาสนี้ทำให้คิดถึง “นักบุญองค์อุปถัมภ์ผู้แพร่ธรรม” อีกท่านหนึ่ง คือ นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ ท่านทำให้คนต่างชาติได้รู้จัก “สยาม” เนื่องจากท่านมีความปรารถนาจะมาประกาศข่าวดีที่มิสซังสยามของเรา แต่ก็มีได้เดินทางมาอย่างที่ตั้งใจ ท่านได้เอ่ยชื่อสยามในจดหมายของท่านซึ่งนับว่าเป็นเกียรติต่อพระศาสนจักรสยามของเรา ทำให้เรารู้ว่าในการแพร่ธรรมของท่านมี เราชาวสยามอยู่ด้วย นอกนั้นงานเขียนของท่านยังช่วยคลี่คลายข้อข้องใจอย่างหนึ่งเกี่ยวกับชื่อประเทศ “สยาม” ของเรา ซึ่งเป็นคำที่ชาวต่างชาติใช้เรียกชื่อประเทศของเรานั้นเอง

คำสอนธรรมทูต

1. นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ กำเนิดในตระกูลขุนนางชั้นสูง ทางตอนเหนือของประเทศสเปน ในวันที่ 7 เมษายน 1506 เป็นลูกคนที่ 2 มีพี่น้อง 7 คน ท่านเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยกรุงปารีส มีความฝันอยากเป็นนักวิชาการ อาจารย์ปรัชญา หรือทำงานในราชวังตามบิดา แต่ตลอด 2 ปีที่นั่น ท่านได้พบกับนักบุญอิกญาซีโอ โลโยลา ท่านถูกถามว่า “มนุษย์จะได้ประโยชน์ใดในการได้โลกทั้งโลกเป็นกำไร แต่ต้องเสียชีวิต” (เทียบ มัทธิว 16: 26; มาระโก 8: 36; ลูกา

9: 25) อิกญาซีโอ โลโณลา ผู้ก่อตั้งคณะเยสุอิต (ภายหลังได้รับการแต่งตั้งเป็นนักบุญ) ได้กระตุ้นนักบุญฝรั่งเศส ให้เจริญชีวิตอย่างครบครันโดยการอุทิศตนทั้งครบต่อพระคริสตเจ้า

ท่านได้รับการเจิมถวายตัวแด่พระเจ้าในวันที่ 15 สิงหาคม 1534 เมื่ออายุ 28 ปี และได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ในวันที่ 24 มิถุนายน 1537 เมื่ออายุ 31 ปี ต่อมาพระเจ้ายวงที่ 3 กษัตริย์แห่งประเทศโปรตุเกส ขอให้คณะเยสุอิตไปเป็นธรรมทูตที่อินเดียตะวันออก นักบุญอิกญาซีโอได้เลือกฝรั่งเศสเซเวียร์รี่ให้ไปแทนเพื่อนคนหนึ่งที่อยู่ ท่านถูกส่งไปพร้อมกับทูตของโปรตุเกส ออกเดินทางจากเมืองท่าลิสบอนในโปรตุเกส ขณะมีอายุได้ 36 ปี พร้อมด้วยเพื่อนร่วมเดินทางอีก 2 คน ท่านเดินทางถึงเมืองกัว ในวันที่ 6 พฤษภาคม 1542 ท่านเผยแผ่ศาสนาให้ผู้คนชาวอินเดียในเมืองกัว ด้วยการไปเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาล เยี่ยมนักโทษในเรือนจำ เทศน์สอนและดูแลเอาใจใส่ชาวประมงที่ยากจน อบรมผู้เยาว์ให้มีใจเมตตาปราณี มีเรื่องเล่าว่าในตอนเช้าหลังจากไปช่วยเหลือนักโทษและนักโทษแล้ว ท่านจะเดินไปตามท้องถนนในเมืองพร้อมกับสันกระดิ่งในมือ เชิญชวนพ่อแม่ผู้ปกครองให้ส่งพวกลูกหลานและพวกทาสไปรับฟังคำสั่งสอน ผลที่ได้ก็คือ เด็ก ๆ เริ่มมีจิตใจอ่อนโยน รู้จักทำความดี และพวกผู้ใหญ่ก็จะมีความรู้สึกละเอียดอ่อนต่อการทำบาป ผู้คนในเมืองกัวทุกกลุ่มเริ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นเพราะการอุทิศตนของฝรั่งเศสเซเวียร์รี่

ในช่วงปี 1545-1549 ท่านเทศน์สั่งสอนผู้คนในอาณานิคมมาลลิกาของโปรตุเกส และบริเวณแหลมมลายู จึงได้มีโอกาสคุ้นเคยกับชาวญี่ปุ่นชื่ออันจิโร (ต่อมาภายหลังได้รับศีลล้างบาปและได้รับชื่อบอล) ท่านจึงประสงค์จะเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาคริสต์ในประเทศญี่ปุ่น จากนั้นพร้อมด้วยสงฆ์เยสุอิตรูปหนึ่ง และชาวญี่ปุ่นซึ่งนับถือศาสนาคริสต์อีก 3 คน ได้เดินทางไปประเทศญี่ปุ่นทำการสอนศาสนาตามที่มุ่งหวัง นับได้ว่าฝรั่งเศสเซเวียร์รี่คือสงฆ์องค์แรกในญี่ปุ่น และสามารถทำให้ผู้คนประมาณ 15,000 คน มานับถือคริสต์ศาสนา

ท่านฝรั่งเศสเซเวียร์รี่ยังมุ่งมั่นที่จะเดินทางไปประเทศจีน ซึ่งในขณะนั้นยังไม่ยอมรับคนต่างชาติ ความประสงค์อันเร้าร้อนทำให้ท่านกล้าตัดสินใจกับตันเรือผู้หนึ่งให้แอบลักลอบนำท่านเข้าประเทศจีน แต่พวกโปรตุเกสที่เกาะसानเจียนที่ท่านไปพักอยู่ขณะนั้นไม่เห็นด้วย และท่านฝรั่งเศสเซเวียร์รี่ก็ล้มป่วยลง แต่ท่านก็ยังไม่สูญเสียความตั้งใจ เวลานั้นท่านได้รับทราบข่าวว่าพระเจ้าแผ่นดินแห่งราชอาณาจักรสยาม (คือ สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ ผู้ทรงครองกรุงศรีอยุธยา ระหว่างปี 1548-1568) กำลังเตรียมส่งคณะทูตไปเจริญสัมพันธ์ไมตรีกับจักรพรรดิจีน ท่านจึงพยายามอย่างที่สุดเพื่อให้รัฐบาลโปรตุเกสยินยอมให้ท่านได้ร่วมขบวนกับเอกอัครราชทูตแห่งสยามไปประเทศจีน แต่แล้วด้วยพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านฝรั่งเศสเซเวียร์รี่ล้มป่วยลงอีก ในวันที่ 20 พฤศจิกายน 1552 ที่สุดท่านได้กลับสู่้อมพระหัตถ์พระเจ้าในวันศุกร์ที่ 3 ธันวาคม ในปีนั้นเอง ขณะมีอายุได้ 46 ปี

หลังจากฝังร่างของท่านได้ 2 เดือน มีผู้พบว่าศพท่านไม่เน่าเปื่อย ร่างของท่านจึงถูกนำกลับสู่เมืองกัว และได้รับการฝังไว้ ณ ที่นั้นท่ามกลางความรักของผู้คนที่ตระหนักในใจว่าท่านคือนักบุญ สมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 15 ได้แต่งตั้งท่านเป็นนักบุญในวันที่ 12 มีนาคม 1622 สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 10 ทรงตั้งท่านเป็นองค์อุปถัมภ์ของกิจการเผยแผ่ศาสนา และสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 11 ทรงตั้งท่านเป็นผู้คุ้มครองมิสซัง พร้อมกับนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู

ตลอดระยะเวลา 10 ปี นักบุญฝรั่งเศสเซเวียร์รี่ได้ประกาศข่าวดีให้กับผู้คนที่มีความแตกต่างกันด้านภาษาและวัฒนธรรม ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกล การเดินทางเป็นไปด้วยความยากลำบาก ท่านได้ไปประกาศพระวรสารในหลายประเทศ เช่น อินเดีย อาณานิคมของโปรตุเกสในคาบสมุทรมลายู อินโดนีเซีย และญี่ปุ่น ท่านได้เป็นแบบอย่างในการเป็นศิษย์ธรรมทูตให้กับเรา ในเรื่องการเดินทางออกไปประกาศข่าวดี ด้วยความกระตือรือร้นและมีชีวิตชีวาท่านได้โปรดศีลล้างบาปผู้คนมากกว่า 50,000 คน

ให้สมาชิกได้ไตร่ตรองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. ท่านนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ได้ทำอะไรบ้าง
2. ฟังเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร
3. เรื่องราวดี ๆ ที่เราได้ฟังในประวัติชีวิตของท่านนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ มีอะไรบ้าง
4. ถ้าบรรดานักบุญและธรรมทูตไม่เดินทางมาประกาศข่าวดี ประเทศของเราจะเป็นอย่างไร
5. การเรียนรู้เรื่องนี้ทำให้สมาชิกได้ทบทวนตนเองในเรื่องอะไรและมีอะไรที่จะต้องปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุง

ตนเองบ้าง

6. การเรียนเรื่องนี้ทำให้เราเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างไร (พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราได้เป็นคริสตชน ผ่านการประกาศข่าวดีของบรรดาธรรมทูตและนักบุญ)

2. แบบอย่างชีวิตของท่านนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ ในการทำหน้าที่เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าด้วยการบอกเล่าเรื่องราวของพระเยซูเจ้าด้วยความกระตือรือร้น ตามพระวาจาของพระเจ้าที่ว่า “วิถีแก่ข้าพเจ้าหากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวดี” (โครินธ์ ฉบับที่ 1 9: 16) และ “ข้าพเจ้าทำทุกอย่างเพราะเห็นแก่ข่าวดี” (โครินธ์ ฉบับที่ 1 9: 16) ในขณะที่เรายังเป็นธรรมทูตเด็กอยู่ เราสามารถเลียนแบบชีวิตของท่านนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ โดยการประกาศข่าวดีทั้งด้วยคำพูด การกระทำ บอกเล่าเรื่องราวของพระเยซูเจ้าให้กับทุกคนที่เราพบได้ฟัง และในทุกที่ที่เราไป โดยไม่แบ่งแยกชั้น เชื้อชาติ ภาษา หรือฐานะ

3. โอกาสฉลอง 350 มิสซังสยาม เป็นปีที่น่าความยินดีมาให้เราอย่างเป็นรูปธรรม ดังจะเห็นได้จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรากาตอลิกได้กระทำกัน ทั้งเป็นการส่วนตัว ครอบครัว และหมู่คณะ ระดับวัด เขต และสังฆมณฑล ดังนั้นให้เราฉลองโอกาสนี้ด้วยใจจดจ่อ และขอบพระคุณพระเจ้าที่โปรดให้บรรดามิชชันนารีเดินทางมาประกาศข่าวดีในแผ่นดินมิสซังสยาม ทำให้เราเชื่อว่าเป็น คริสตชน เป็นศิษย์พระคริสต์ และเป็นศิษย์ธรรมทูต นี่คือนิยาม กระแสเรียกและหน้าที่ของเรา

4. ในโอกาสฉลอง 100 ปี สมณลิขิต มัคสิมัม อิลลูส ในปีนี้ สมณองค์ระสนับสนุนงานแพร่ธรรมของสันตะสำนัก ได้เชิญชวนให้ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูตได้ทำกิจเมตตาฝ่ายกายและฝ่ายจิต กิจเมตตาฝ่ายกาย 7 ประการ คือ 1.ให้อาหารแก่ผู้หิวโหย 2.ให้น้ำแก่ผู้กระหาย 3.ให้เสื้อผ้าแก่ผู้ไม่มีนุ่งห่ม 4.ให้ที่พักแก่ผู้ไร้ที่อยู่ 5.เยี่ยมผู้ป่วย 6. เยี่ยมผู้ต้องขัง 7. ร่วมงานฝังศพ กิจเมตตาฝ่ายจิต 7 ประการ คือ 1. ให้คำแนะนำแก่ผู้สงสัย 2. สอนคนที่ไม่รู้ 3. ตักเตือนคนบาป 4. บรรเทาใจผู้ทุกข์ยาก 5. ให้อภัยผู้ทำความผิด 6. อดทนต่อความผิดของผู้อื่น 7. ภาวนาสำหรับผู้เป็นและผู้ตาย ขอให้เรามีใจร่อนรนในการทำกิจเมตตาทั้งฝ่ายกายและฝ่ายจิตเหล่านี้ เพื่อให้โลกน่าอยู่ และมีความหวังมากขึ้น

5. ขอให้แบบอย่างชีวิตของท่านนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ “นักบุญองค์อุปถัมภ์ผู้แพร่ธรรม” และข้อเสนอแนะให้ทำกิจเมตตา เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตเพื่อประจักษ์พยานถึงการเป็นศิษย์ธรรมทูตของเราด้วย

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

ร้องเพลง มาเราเดินก้าวไป

มาเราเดินก้าวไปพร้อมด้วยใจแห่งไฟศรัทธา
ตามพระคริสต์ราชาผู้เป็นแบบอย่างแห่งรัก
เสียสละและรับใช้ มีน้ำใจอภัยให้กัน
ด้วยมือเธอและฉันพร้อมใจกันสร้างสรรค์สิ่งดี

“ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต พระศาสนจักรของพระคริสต์ พันธกิจในโลก”

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานกิจการดีที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนเด็ก ๆ ทำกิจกรรมตา อาจจะไปทำส่วนตัว กับครอบครัว หรือทำด้วยกันในกลุ่มก็ได้ (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูต เพื่อผู้ที่ไร้อยู่ ผู้ป่วย ผู้ต้องขัง

มารี เปาลีน จารีโค

ผู้ก่อตั้งสมณองค์กรเผยแผ่ความเชื่อ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้รู้ประวัติของ มารี เปาลีน จารีโค ผู้ก่อตั้งสมณองค์กรเผยแผ่ความเชื่อ
2. เพื่อให้สมาชิกมีใจรักและสนับสนุนงานประกาศข่าวดีเช่นเดียวกันกับบรรดาธรรมทูต
3. เพื่อให้สมาชิกพยายามเอาชนะความเห็นแก่ตัว ผิดแผนการไม่ยึดติดกับสิ่งของ หรือบุคคล

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอพระคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์

1. ผู้นำเล่าเรื่องของ ผู้นำเคารพ มารี เปาลีน จารีโค (1799-1862) ให้สมาชิกฟัง

มารี เปาลีน จารีโค เกิดวันที่ 22 กรกฎาคม 1799 ในครอบครัวคาทอลิกที่มีความศรัทธา เธอเป็นบุตรคนที่ 7 และเป็นคนสุดท้าย ครอบครัวทำอาชีพค้าขายผ้าไหมในเมืองลียง ประเทศฝรั่งเศส เธอเป็นเด็กที่มีความสุขและมีชีวิตชีวา ครั้งหนึ่งพี่ชายของเธอบอกว่า อยากจะเป็นธรรมทูตที่ประเทศจีน เปาลีนปรารถนาจะไปกับพี่ชายด้วย เพราะเธออยากดูแลคนยากไร้และคนป่วย

ในช่วงวัยรุ่น เธอไปโบสถ์และสวดภาวนาสมาสมาธิผ่านทางคำเสนอวิงวอนของแม่พระ แต่แล้วชีวิตของเธอก็เปลี่ยนแปลงไปเพราะเธอพลัดตกจากเก้าอี้กระแทกพื้นอย่างรุนแรง ทำให้ระบบประสาทได้รับการทบกระเทือน ทำให้ขยับแขนขาด้วยความลำบากรวมถึงการพูดของเธอด้วย ความเจ็บป่วยของเธอแย่งชิงเมื่อพี่ชายคนโตของเธอเสียชีวิต บิดาของเธอจึงพาเธอไปอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ นอกเมืองลียง และโชคร้าย มารดาของเธอก็มาเสียชีวิตลงอีก ทว่าทุกคนในครอบครัวไม่บอกเธอ และโชคดียิ่งที่พระสงฆ์ประจำโบสถ์ท้องถิ่นชวนเธอไปโบสถ์เพื่อร่วมพิธีกรรมต่าง ๆ เธอขอเก็บบาปและรับศีลมหาสนิท หลังจากนั้น อาการป่วยของเธอก็ดีขึ้น แขนขาของเธอเริ่มใช้งานได้ สุดท้ายครอบครัวก็บอกความจริงเกี่ยวกับการตายของมารดา ซึ่งเปาลีนก็คิดสงสัยในใจอยู่แล้ว เปาลีนตัดสินใจที่จะอุทิศตนทำงานช่วยเหลือคนยากไร้และคนป่วย ไปเยี่ยมพวกเขาที่โรงพยาบาล โดยเฉพาะคนที่เจ็บป่วยในระยะสุดท้าย ช่วยทำแผลและปลอบใจพวกเขา เธอรับศีลมหาสนิทและภาวนาอย่างดี เพื่อการกลับใจของคนบาปและเพื่องานประกาศพระวรสารไปทั่วโลก เธอรำพึงต่อหน้าตุ๊กตาสีลม แล้วเธอก็ได้รับแรงบันดาลใจให้เขียนหนังสือ Infinite Love in the Divine Eucharist

ระหว่างนั้น พี่ชายของเธอเรียนอยู่ที่สามเณรลัยและได้ข่าวว่าจะมีการส่งธรรมทูตไปในประเทศแถบเอเชีย แต่ยังมีขาดแคลนเงิน เมื่อเปาสิ่นได้ยินข่าวนี้ จึงมีความคิดที่จะรวบรวมทุนทรัพย์เพื่อสนับสนุนบรรดาธรรมทูต เธอรวบรวมคนงานในโรงงานทอผ้าไหมของครอบครัวเป็นวง วงละ 10 คน ทุกคนในกลุ่มให้สัญญาว่าจะสวดภาวนาทุกวัน ทุกสัปดาห์จะมอบเงินหนึ่งเฟื้องนี้ และสมาชิกแต่ละคนของกลุ่มไปหาเพื่อนเพิ่มอีก 10 คน และกระทำเช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าจะได้รับการคัดค้านจากคุณพ่อเจ้าอาวาสของเมืองลียง แต่เปาสิ่นก็ยังมีความตั้งใจอย่างมั่นคงภายในหนึ่งปี เธอมีคนงานที่ลงทะเบียนไว้ 500 คน และในไม่ช้าก็กลายเป็น 2,000 คน

ในยุคต้นของศตวรรษที่ 19 เปาสิ่น ได้รับแรงบันดาลใจในการทำงานแพร่ธรรมโดยผ่านทางจดหมายที่เล่าถึงงานแพร่ธรรมในสถานที่ต่าง ๆ จากพี่ชายที่เป็นพระสงฆ์ของเธอ เธอได้ยืมว่าธรรมทูตขาดแคลนเงินเธอเริ่มงานแพร่ธรรมโดยชักชวนคนงานในโรงงานผลิตผ้าไหมของครอบครัวให้มารวมกลุ่มกันเพื่อสวดภาวนาประจำวันเพื่องานแพร่ธรรม และบริจาคเงินคนละเล็กคนละน้อยอาทิตย์ละหนึ่งครั้ง เพื่อนำไปช่วยเหลือในงานแพร่ธรรมของประเทศต่าง ๆ เปาสิ่นยืนยันว่าจะพยายามช่วยเหลืองานแพร่ธรรมของทั่วโลก ช่วยเหลือพระศาสนจักรในทุกแห่ง ซึ่งก็คือการช่วยเหลือพระศาสนจักรสากลนั่นเอง โดยได้รับความเห็นชอบจากพระสันตะปาปาปีโอที่ 11 เพราะชื่อเสียงในเรื่องความศรัทธาของเธอได้รับการกล่าวขวัญและความเคารพ ทั้งจากพระสันตะปาปาและพระสังฆราชทั้งหลาย บางคนเข้ามาหาเธอเพื่อขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำ เช่น สมณองค์กรยูธรรมทูต ได้มาขอคำแนะนำจากเธอในเรื่องการหาทุนสำหรับเด็ก ๆ เยาวชนที่ทำงานธรรมทูตอยู่ในประเทศต่าง ๆ

แต่แล้ว อาการป่วยของเธอก็กำเริบขึ้นอีก เธอจึงเดินทางไปแสวงบุญที่กรุงโรม พระสันตะปาปาทรงมาเยี่ยมเพื่อให้กำลังใจและอวยพรเธอด้วย จริง ๆ แล้ว เปาสิ่นได้ดำเนินชีวิตฝ่ายจิตและเป็นธรรมทูต แม้ว่าชีวิตของเธอจะเต็มไปด้วยความยากลำบากทั้งฝ่ายกายและฝ่ายจิตใจที่เธอต้องเผชิญ เธอไม่เคยคิดที่จะเป็นนักบวช เพราะเธอมั่นใจว่าพระเจ้าทรงเรียกเธอให้ทำงานในฐานะฆราวาสที่ต้องอุทิศตนด้วยความสุภาพถ่อมตน เพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้และส่งเสริมพันธกิจของพระศาสนจักร

เปาสิ่นเสียชีวิตในวันที่ 9 มกราคม 1862 หลังจากเปาสิ่นเสียชีวิต กลุ่มสวดสายประคำ Living Rosary ที่เธอก่อตั้งขึ้นได้รับความสนใจไปทั่วโลก มีมากกว่า 150,000 กลุ่ม โดยเฉพาะในฝรั่งเศสมีสมาชิกถึง 2,250,000 คน เพื่อขอพระนางมารีย์ช่วยเสนาอวิงวอนให้กับพันธกิจของพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานธรรมทูตเพื่อการประกาศพระวรสาร สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้รับรู้ พระศาสนจักรได้ยกย่องแบบอย่างชีวิตและคุณงามความดีของมารี เปาสิ่น จารีโค โดยการประกาศให้เป็น ผู้นำเคารพ โดยพระสันตะปาปายอห์นที่ 23

2. ให้สมาชิกได้ไตร่ตรองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. เมื่อได้ฟังเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร ประทับใจตอนใดมากที่สุด
2. มารี เปาสิ่น จารีโค มีความปรารถนาในเรื่องใด (ปรารถนาที่จะอุทิศตนเพื่องานธรรมทูต)
3. มารี เปาสิ่น จารีโค ได้ช่วยเหลืองานธรรมทูตและประกาศข่าวดีอย่างไร (รวบรวมทุนทรัพย์เพื่อสนับสนุน)
4. มารี เปาสิ่น จารีโค ดำเนินชีวิตเป็นธรรมทูตอย่างไร
5. การเรียนรู้เรื่องนี้ทำให้สมาชิกได้ทบทวนตนเองในเรื่องอะไรและมีอะไรที่จะต้องปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงตนเองบ้าง
6. การเรียนรู้เรื่องนี้ทำให้เราเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างไร (พระเจ้าทรงปรารถนาให้เรามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงานประกาศข่าวดี)

คำสอนธรรมทูต

1. ความรักต่องานธรรมทูตไม่ได้เกิดขึ้นในทันที แต่เป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป คน ๆ หนึ่งจะมีโมธรรมของการอุทิศตนเป็นธรรมทูต เป็นเพราะพระเยซูเจ้าทรงประทานให้ ซึ่งพระศาสนจักรมอบให้กับสมาชิกแต่ละคนของชุมชน ผู้ที่เป็นธรรมทูตจะตระหนักมากยิ่งขึ้นว่าความเชื่อต้องได้รับการแบ่งปันออกไป ดังเช่นตัวอย่างของมารี เปาลีน จารีโค เธอปรารถนาจะเป็นธรรมทูต และเธอได้ทำให้ความปรารถนาของเธอเป็นจริงด้วยการอุทิศตนเองเพื่อส่งเสริมพันธกิจการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร

2. ความตั้งใจของ มารี เปาลีน จารีโค เกิดขึ้นจากความปรารถนาที่จะภาวนา อุทิศตน ช่วยเหลือและสนับสนุนปัจจัยต่าง ๆ เพื่องานประกาศข่าวดี และจากวิสัยทัศน์นี้เองทำให้เกิด สมณองค์กรเผยแผ่ความเชื่อ (Pontifical Society for the Propagation of the Faith) จุดประสงค์ขององค์กรคือเพื่อปลูกจิตสำนึกและให้การสนับสนุนงานประกาศข่าวดีแก่สังฆมณฑลต่าง ๆ ในประเทศมิสซัง และให้การสนับสนุน ครูคำสอน การสร้างวัด วัตถุประสงค์และภารกิจขององค์กรคือการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน ทำให้เกิดกองทุนสากล การรวบรวมเงินบริจาคเพื่องานแพร่ธรรม เกิดครั้งแรกนั้นเกิดขึ้นในปี 1822 เพื่อนำมาใช้ประโยชน์สำหรับงานแพร่ธรรมอย่างสากล คือ “เพื่อผลประโยชน์ของโลก”

3. ในปี 1922 พระสันตะปาปา (ปิอุสที่ 11) ได้รับเอา สมณองค์กรเผยแผ่ความเชื่อ ให้อยู่ในความอุปถัมภ์ของสมณกระทรวงการประกาศข่าวดีสู่ปวงชน ภายใต้ชื่อว่า สมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรมของสันตะสำนัก (Pontifical Mission Societies: PMS) สมณองค์กรนี้มีหน้าที่ให้การสนับสนุนงานแพร่ธรรมของพระศาสนจักรโดยอาศัยการภาวนาและการรวบรวมเงินอุทานในวันมิสซัง (วันอาทิตย์สัปดาห์ที่สามเดือนตุลาคม) มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมคริสตชนให้ตระหนักถึงความสำคัญของงานธรรมทูต การเผยแผ่ความเชื่อด้วยการภาวนา การสนับสนุนกระแสเรียกเป็นธรรมทูต ร่วมมือทั้งด้านจิตใจและวัตถุในงานธรรมทูตของพระศาสนจักร

4. เราแต่ละคนสามารถหลอมหลอมความรักต่องานธรรมทูตหรืองานประกาศข่าวดีได้ โดยเริ่มต้นจากบำรุงเลี้ยงความเชื่อของเราเอาชนะความเห็นแก่ตัวของเรา โดยคิดถึงความต้องการของผู้อื่นและความต้องการของพระศาสนจักรมากขึ้น การเอาชนะความเห็นแก่ตัวสามารถฝึกฝนได้จาก การออกจากสิ่งของ บุคคล ดังเช่น ตัวอย่างชีวิตของนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู นักบุญเทเรซา แห่งกัลกัตตา และอีกหลาย ๆ ท่าน พวกท่านมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระศาสนจักร มีความเมตตากรุณา และอุทิศตนเพื่องานประกาศข่าวดี

5. เรายังสามารถสืบต่อเจตนารมณ์ของ มารี เปาลีน จารีโค ได้ด้วยการแสดงออกถึงความรักที่แท้จริงต่อพระศาสนจักร เช่น ช่วยสวดภาวนาให้กับบรรดาธรรมทูตและงานประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า เราก็จะกลายเป็นศิษย์ธรรมทูต ผู้มีใจรักและสนับสนุนงานประกาศข่าวดีเช่นเดียวกับบรรดาธรรมทูตทั้งหลายทั่วโลก อีกวิธีการหนึ่งที่เด็ก ๆ สามารถแบ่งปันชีวิตธรรมทูตของพระศาสนจักรให้กับผู้อื่นได้ ด้วยการใส่อุทานในวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล ดังที่กล่าวไว้ใน พันธกิจของพระผู้ไถ่ ข้อ 81 “วันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล เป็นวันที่มีความสำคัญของพระศาสนจักร เพราะสอนเราว่าควรจะให้อย่างไร นั่นคือให้ในฐานะที่เป็นของถวายแด่พระเจ้า ในพิธีบูชาขอบพระคุณและเพื่องานธรรมทูตทั่วโลก” อาศัยแบบอย่างที่ดีงามของ มารี เปาลีน จารีโค ผู้นำเคารพ และคำสอนของพระศาสนจักรนี้ ให้เราวนขอต่อพระเจ้า โปรดหลังความรักในงานประกาศข่าวดีลงในใจเรา เพื่อเราจะได้เป็นผู้หนึ่งที่รักและสนับสนุนงานประกาศข่าวดีนี้ต่อไป

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

ร้องเพลง รักด้วยชีวา

พวกเราธรรมทูตของพระคริสต์เจ้า พวกเราพร้อมสร้างสรรคงานของพระองค์
 พวกเราจะเดินตามแบบอย่างของพระองค์ อุทิศตนมั่นคงในความรัก
 ภาวนา พลีกรรม แพร่ธรรม แบ่งปันพระวาจา มอบความรักให้เพื่อนมนุษย์ได้ตลอดเวลา
 ** รักด้วยชีวาเหมือนพระเยซูรักเรา (** , ** , **)

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานกิจการที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนให้สมาชิกพยายามเอาชนะความเห็นแก่ตัว ฝึกฝนการไม่ยึดติดกับสิ่งของ หรือบุคคล ด้วยการแบ่งปันให้กับผู้ยากไร้ (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูตเพื่อบรรดาธรรมทูตและงานประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร

ฉนวน บิการ์ดและมารดา ผู้ก่อตั้งสมณองค์กรนักบุญเปโตร อัครสาวก

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้ประวัติของ ฉนวน บิการ์ด ผู้สนับสนุนกระแสเรียกของสามเณร
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงความสำคัญของกระแสเรียกของสามเณร
3. เพื่อให้สมาชิกอธิษฐานภาวนาเพื่องานฝึกอบรมสามเณรในสามเณราลัย

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบหมั้นสักการและสรรเสริญพระองค์ ขอพระคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนาอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์

ให้ผู้ผู้นำประสบการณ์ชีวิตของบุญราศี ฉนวน บิการ์ด ให้สมาชิกฟัง

ฉนวน บิการ์ด เกิดวันที่ 2 ธันวาคม 1859 ในเมืองกูต็องส์ จังหวัดม็องซ์ ในแคว้นนอร์ม็องดี ประเทศฝรั่งเศส มารดาของเธอเปี่ยมไปด้วยความรัก ฉนวนมีสุขภาพไม่แข็งแรง เธอจึงต้องเรียนหนังสือที่บ้าน ทำให้เธอไม่ค่อยได้เล่นกับเพื่อน ๆ มากนัก แต่เธอมีแรงบันดาลใจและความปรารถนาในเรื่องความร่วมมือกับงานธรรมทูต

ฉนวนและมารดาของเธอได้ตั้งกองทุนสำหรับสามเณรในเมืองนางาซากิ ประเทศญี่ปุ่น หลังจากทราบว่าสามเณรหลายคนต้องกลับบ้านเพราะไม่มีเงินอุดหนุน รวมทั้งยังช่วยรวบรวมข้อมูลรายงานสถานการณ์อันเป็นประโยชน์ต่องานธรรมทูตในประเทศต่าง ๆ ให้กับคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสด้วย

ช่วงเวลานั้นในยุโรปเริ่มมีความต้องการให้คนท้องถิ่นได้รับการอบรมเป็นพระสงฆ์ เพื่อมาทำงานดูแลคริสตชนในเขตพื้นที่ของตนเอง โดยเรียกว่า พระสงฆ์พื้นเมือง ซึ่งทางวาติกันโดยสมณกระทรวงหลักความเชื่อ ได้สนับสนุนให้บรรดาธรรมทูตเอาใจใส่การฝึกอบรมสามเณรเพื่อให้เป็นพระสงฆ์พื้นเมือง แม้ว่าจะไม่ใช่เรื่องง่าย ทั้งฉนวนและมารดาของเธอก็ได้อุทิศตนเพื่อเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานของสมณองค์กรนักบุญเปโตร อัครสาวก ซึ่งเธอมีส่วนร่วมก่อตั้งและทำงานอย่างใกล้ชิด ขณะนั้น สมณองค์กรนี้ต้องการที่จะเชิญชวนคริสตชนให้ช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

1. ตั้งกองทุนเพื่องานอบรมสามเณรพื้นเมืองแบบถาวร
2. รับสมัครผู้สนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายสำหรับสามเณรเป็นรายบุคคล
3. อธิษฐานภาวนา เสียสละ และร่วมกันทำงาน

ครอบครัวของฉนวนเป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับสามเณรหลายคน รวมทั้งให้การสนับสนุนงานของสามเณราลัยด้วยวิธีการต่าง ๆ อีกด้วย

“ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต พระศาสนจักรของพระคริสต์ พันธกิจในโลก”

ขณะที่มารดาของฉานกำลังจะเสียชีวิต มีเธอคนเดียวเท่านั้นที่อยู่ด้วย เธอเป็นห่วงมากเกี่ยวกับสมณองค์กร นักบุญเปโตร อัครสาวก ที่จะต้องดำเนินงานเพื่อเพิ่มจำนวนพระสงฆ์พื้นเมืองต่อไป ที่สุดแล้วคณะนักบวชธรรมทูต ฟรันซิสกันแห่งพระนางมารีย์ ก็ได้เข้ามารับหน้าที่นี้ต่อไป ส่วนฉานเองก็ป่วยหนักเป็นเวลานาน และสิ้นใจในวันที่ 28 เมษายน 1934

ให้สมาชิกได้ไตร่ตรองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. ฉาน บิการ์ตและมารดาได้ทำอะไร (สนับสนุนกระแสเรียก)
2. เมื่อได้รู้เรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น)
3. ประโยชน์จากการรู้เรื่องนี้คืออะไร (รู้ถึงความสำคัญของการสนับสนุนกระแสเรียก)
4. ถ้าไม่รู้เรื่องนี้จะส่งผลเสียอย่างไร (ไม่สนใจเรื่องการสนับสนุนกระแสเรียก)
5. เมื่ออ่านพระวาจาตอนนี้แล้ว มีเรื่องอะไรที่เราต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองบ้าง (ให้สมาชิกได้คิดไตร่ตรอง ผู้นำอาจจะแนะนำให้สมาชิกคิดว่าให้ความสำคัญกับกระแสเรียกของตนเองหรือของบรรดาสามเณรอย่างไร)
6. เมื่ออ่านพระคัมภีร์บทนี้ทำให้เรารู้จักและรักพระมากขึ้นอย่างไร (พระเจ้าทรงปรารถนาให้เรามีส่วนร่วมในการสนับสนุนกระแสเรียก)

คำสอนธรรมทูต

1. สำหรับคริสตชนไม่ว่าจะเป็นใครหรือทำอะไร กระแสเรียกที่เราได้รับนั้นเกิดจากศีลล้างบาป หมายความว่า คริสตชนทุกคนต้องเป็นธรรมทูตตามธรรมชาติ หรือต้องประกาศข่าวดีตามธรรมชาติของเรานั้นเอง กระแสเรียกที่เราได้เรียนรู้ในวันนี้คือ กระแสเรียกของการเป็นพระสงฆ์พื้นเมือง ซึ่งจะต้องได้รับการเตรียมตัวอย่างดีในสามเณรลัย ดังนั้น งานส่งเสริมกระแสเรียกจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นมาก ต้องเปิดกว้างและต้องมองถึงความต้องการของ พระศาสนจักรสากล พระสังฆราชมีหน้าที่ปลูกจิตใจสัตบุรุษในปกครองให้ส่งเสริมกระแสเรียกและเอาใจใส่ปลูกให้ทุกคน ร่วมแรงร่วมงานกันอย่างใกล้ชิด พระสงฆ์ทุกคนต้องแสดงความกระตือรือร้นดังเช่นอัครสาวก ในการส่งเสริมกระแส เรียกให้มากที่สุด คริสตชนฆราวาสเองก็ต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมกระแสเรียกอย่างแข็งขันด้วย

2. สามเณรลัยเล็ก (บ้านเณรเล็ก) จัดตั้งขึ้นเพื่อเพาะปลูกเมล็ดพันธุ์กระแสเรียกให้กับบรรดาสามเณร เพื่อเตรียมตัวให้ติดตามพระคริสตเจ้าพระผู้ไถ่ด้วยใจกว้างและบริสุทธิ์ใจ อาศัยการอบรมเป็นพิเศษด้านศาสนา โดยเฉพาะ การแนะนำด้านจิตใจที่เหมาะสม พวกเขาควรได้รับคำแนะนำเยี่ยงบิดาจากพระสงฆ์ผู้ปกครอง โดยมีบิดามารดาคอย ช่วยเหลือด้วยตามความเหมาะสม ให้ดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับอายุ จิตวิญญาณและการพัฒนาของเยาวชน สอดคล้อง กับหลักการด้านจิตวิทยาที่ถูกต้องอย่างเต็มที่ โดยไม่มองข้ามประสบการณ์ที่เหมาะสมของความเป็นมนุษย์ และความสัมพันธ์กับครอบครัว

3. พระสันตะปาปาปอลที่ 8 ทรงสนับสนุนงานของสามเณรลัยไว้ในสาส์น อาเด็กเตรมัส ออริเอ็นติส (Ad Extremas Orientis) ความว่า ให้ช่วยเหลืองานฝึกอบรมสามเณรที่กำลังจะเป็นพระสงฆ์พื้นเมืองในท้องถิ่น ตามความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้มั่นใจได้ว่า จะเกิดพระสงฆ์พื้นเมืองมาดูแลอภิบาลในท้องถิ่นของตน ดังความจริงที่ว่า ธรรมทูตจากต่างชาติที่ไม่เรียนรู้ภาษาและขนบธรรมเนียมประเพณีของคนในท้องถิ่น ย่อมถือว่าเป็นชาวต่างชาติ ขณะที่พระสงฆ์พื้นเมืองจะได้รับการยอมรับและสามารถดำเนินงานศาสนบริการต่าง ๆ ได้ง่ายกว่า ปัจจุบัน สมณองค์กร นักบุญเปโตร อัครสาวก ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากสันตะสำนัก และกลายเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักร มีการสืบสานงานต่อมาจนถึงปัจจุบัน

4. สภาสังคายนาชาติกันที่ 2 เสนอแนะใช้วิธีการร่วมมือกันในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยในการส่งเสริมกระแสเรียก ได้แก่ การอธิษฐานภาวนาด้วยความกระตือรือร้น การกลับใจใช้โทษบาปตามแบบคริสตชน รวมทั้งการอบรมสั่งสอนให้ความรู้ที่ลึกซึ้ง ไม่ว่าจะโดยใช้การเทศน์สอนและการสอนคำสอน หรือโดยใช้อุปกรณ์การสื่อสารมวลชนแบบต่างๆ เพื่อประกาศให้ทุกคนเข้าใจถึงความจำเป็น ธรรมชาติ และความมั่งคั่งของกระแสเรียกเป็นพระสงฆ์

5. เราในฐานะที่เป็นศิษย์ธรรมทูต เราต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมกระแสเรียกของบรรดาสามเณรด้วย เพราะเราซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนก็คือเพื่อนของบรรดาสามเณร ซึ่งเป็นวัยเดียวกันกับเรา ดังนั้น อาศัยแบบอย่างของบุญราศีฆาน บิการ์ดและมารดาของท่าน และคำสอนของพระศาสนจักร ขอให้เราจะได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนกระแสเรียกของบรรดาสามเณร ด้วยการช่วยสวดภาวนาให้พวกเขาที่มีกระแสเรียกที่มั่นคง จนได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์พื้นเมืองและเป็นผู้อภิบาลที่ดีเพื่อพระศาสนจักรสากลและพระศาสนจักรท้องถิ่นต่อไป ดังพระวาจาที่ว่า “ข้าวที่จะเก็บเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย จงวอนขอเจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์เถิด” (มัทธิว 9:37)

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

ร้องเพลง เล่นเรือออกไปที่ลิก

ในครั้งนั้นองค์พระเยซู ออกเทศนาสั่งสอนคนมากมาย
เห็นชาวประมงสาละวันว่ายน้ำ ทั้งคืนผ่านไปไม่ได้ปลาแม้สักตัว
ทรงบอกให้เขานำเรือออกไป กลางทะเลใหญ่แล้วหย่อนอวนลง
ท่ามกลางความสงสัยและความกังวล แต่ยังคงทำตามพระบัญชา

*. * จึงแล่นเรือออกไปที่น้ำลึก แล้วหย่อนอวนลงจับปลา

แทบไม่อยากจะเชื่อสายตา ได้ปลามากมายเต็มลำ
ต่อไปนี้เราจะให้พวกเขา เป็นชาวประมงจับผู้คนแทนปลา
ประกาศสั่งสอนถึงองค์ซุมพา นี่คือนาที่พระองค์ทรงสั่ง
และยังคงเรียกฉันและเธอ ให้ยึดมั่นเสมอในองค์พระทรงชัย
เป็นพยานถึงความรักที่ยิ่งใหญ่ นำคนทั่วไปมารู้จักพระองค์
นำคนทั่วไปให้มาเป็นศิษย์พระองค์ นำคนทั่วไปให้มารักพระองค์

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานกิจการที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนสมาชิกสวดภาวนาเพื่อกระแสเรียกการเป็นพระสงฆ์พื้นเมืองในพระศาสนจักร โดยให้แต่ละคนได้เสนอความตั้งใจของตนเอง (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูตเพื่อกระแสเรียกของการเป็นพระสงฆ์พื้นเมืองในพระศาสนจักร

พระสังฆราชชาร์ล เดอ ฟอร์แบง เจนสัน ผู้ก่อตั้งสมณองค์กรยุวธรรมทูต

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้ประวัติชีวิตของพระสังฆราชชาร์ลส์ เดอ ฟอร์แบง เจนสัน
2. เพื่อให้สมาชิกมีใจกว้างในการช่วยเหลือเด็ก ๆ ตามจิตตารมณ์ของสมณองค์กรยุวธรรมทูต
3. เพื่อให้สมาชิกช่วยเหลือเพื่อน ๆ ด้วยการภาวนา อดออม และแบ่งปัน

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอพระคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกขอทูลขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์

วันนี้เราจะมาเรียนรู้จัก พระสังฆราชชาร์ล เดอ ฟอร์แบง เจนสัน ท่านเป็นบุคคลมองเห็นถึงคุณค่าและความสามารถในการเป็นศิษย์ธรรมทูตของเด็ก ๆ (ผู้นำเล่าเรื่องของ พระสังฆราชชาร์ล เดอ ฟอร์แบง เจนสัน ให้สมาชิกฟัง)

พระสังฆราชชาร์ล เดอ ฟอร์แบง เจนสัน เกิดที่ปารีสในปี 1785 ในตระกูลขุนนางและทหาร ในช่วงที่เกิดปฏิวัติฝรั่งเศส ครอบครัวของท่านจึงอพยพไปอยู่ที่เยอรมนี ทำให้ท่านมีประสบการณ์ชีวิตการเป็นผู้ลี้ภัย การถูกข่มเหง และทราบถึงความไม่ปลอดภัยในชีวิต

หลังจากกลับมายู่ที่ฝรั่งเศส ท่านได้รับศีลมหาสนิทครั้งแรก ในช่วงวัยรุ่นท่านเป็นบุคคลที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นด้วยความรัก ท่านได้เข้าร่วมงานในองค์กรที่ช่วยเหลือคนที่อยู่ในเรือนจำและคนป่วยตามโรงพยาบาล ท่านไปร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณที่วัดน้อยในบ้านแคว้นของคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสอยู่เสมอ ทำให้ท่านมีโอกาสได้ยินเรื่องเกี่ยวกับงานธรรมทูตในประเทศจีน ที่สุดท่านสมัครเข้าเป็นสามเณรคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส และได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์ในปี 1811

พระสังฆราชชาร์ล มีความสามารถในการสื่อสารด้วยความน่าเชื่อถือ ประกอบด้วยท่านมีความรักและน้ำใจดีต่อผู้ยากไร้ ต่อมาในปี 1824 ท่านได้รับการอภิเษกเป็นพระสังฆราชแห่งนองซี ซึ่งเป็นสังฆมณฑลหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของฝรั่งเศส แต่ก็เกิดการปฏิวัติขึ้นอีกครั้งในปี 1830 ทำให้ต้องออกจากสังฆมณฑลนองซี ท่านได้ไปเข้าเฝ้าพระสันตะปาปาเพื่อขอให้ส่งท่านไปยังดินแดนตะวันออกไกล แต่ก็ไม่ได้เป็นไปดังใจท่านปรารถนา ท่านยังคงทำงานเพื่อส่งเสริมธรรมทูตต่อไป โดยเดินทางไปอเมริกาเหนือ และอยู่ที่นั่นตั้งแต่ปี 1839-1841

หลังจากนั้น เมื่อท่านกลับมาฝรั่งเศส ท่านได้ทราบข่าวจากเพื่อนมิชชันนารีที่ทำงานในประเทศจีนว่า เด็ก ๆ ในประเทศจีนมีความยากลำบากมาก อันเนื่องมาจากฐานะทางครอบครัวและความคิดผิด ๆ ของสังคมจีนในสมัยนั้น ที่ทำให้เด็ก ๆ จำนวนมากต้องตายเพราะความยากจน หลายคนถูกฆ่าตายหลังจากเกิดมาเพียงไม่กี่วัน เพียงเพราะเกิดมาเป็นเด็กผู้หญิง เนื่องจากสังคมจีนในสมัยนั้นเชื่อว่าเด็กผู้หญิงจะนำความโชคร้ายมาสู่ครอบครัว หรือเด็กผู้หญิงไม่มีความสามารถเท่ากับเด็กผู้ชาย

พระสังฆราชชาร์ล จึงได้คิดหาทางช่วยเด็ก ๆ เหล่านั้น ท่านได้ไปขอคำแนะนำและการสนับสนุนจากสตรีชมราวาสผู้มีน้ำใจดีชื่อ มารี โปลิน จารีโค ซึ่งคำแนะนำสำคัญที่ได้รับทำให้ท่านเกิดแรงบันดาลใจในการทำงานช่วยเหลือเด็ก ๆ ก็คือ “ไม่มีวิธีไหนที่ดีเท่ากับการให้เด็ก ๆ ได้ช่วยเหลือเด็ก ๆ ด้วยกัน”

พระสังฆราชชาร์ล ได้ถามเด็ก ๆ ชาวฝรั่งเศสว่าพวกเขาจะช่วยเด็ก ๆ ชาวจีนได้อย่างไร เด็ก ๆ ตอบว่า “สวดภาวนา บริจาคเงิน อดออมแล้วนำเงินไปช่วยเหลือ” ดังนั้น พระสังฆราชชาร์ล จึงได้ขอให้เด็กแต่ละคน สวดบทวันทามารีอา 1 บทเป็นประจำทุกวัน และให้ถวายเงินคนละ 1 เฟ็นนีในทุกเดือน เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในประเทศจีน บรรดาเด็ก ๆ ชาวฝรั่งเศสได้ตอบรับโครงการนี้ด้วยความรัก พวกเขาเริ่มสวดภาวนา และเสียสละตนเองด้วยการบริจาคเงินคนละ เล็กเล็กลง เพื่อแสดงออกถึงความเป็นพี่น้องกับเด็ก ๆ ทั่วโลก และกลายเป็นวีรชนของพระอาณาจักรพระเจ้า เพื่อเด็ก ๆ ในประเทศจีน ซึ่งการกระทำเช่นนี้ได้รับการสานต่อกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนี้ ในที่สุดวันที่ 19 พฤษภาคม 1843 องค์การยูวธรรมทูต (The Society of the Holy Childhood) ก็ได้รับการจัดตั้งขึ้น ในปีถัดมาพระสังฆราชชาร์ล ก็เสียชีวิตลงใกล้กับเมืองมาร์เซย์

ให้สมาชิกได้ไตร่ตรองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. พระสังฆราชชาร์ล ได้ก่อตั้งองค์กรใด (สมณองค์กรยูวธรรมทูต)
2. ฟังเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง
3. เธอคิดว่าพระเยซูเจ้าจะรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นความทุกข์ทรมานของเด็ก ๆ (สงสารและช่วยเหลือ)
4. ถ้าพระเยซูเจ้าทรงขอให้เธอช่วยเด็ก ๆ ที่กำลังได้รับความทุกข์ทรมานเหล่านี้ เธอจะช่วยเด็กเหล่านั้นอย่างไร
5. การเรียนรู้เรื่องนี้ทำให้สมาชิกได้ทบทวนตนเองในเรื่องอะไรและมีอะไรที่จะต้องปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงตนเองบ้าง
6. การเรียนรู้เรื่องนี้ทำให้เราเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างไร (พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราปกป้องช่วยเหลือดูแลเด็ก ๆ ด้วยกัน)

คำสอนธรรมทูต

1. สังคมชาวิวโบราณมองบุตรของตนว่าเป็นพระพรจากพระเจ้า แต่อย่างไรก็ตาม เด็กตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ 12 ปี พวกเขาไม่มีความสำคัญในสังคม เพราะถือกันว่ายังไม่สามารถเข้าใจคำสั่งสอนตามธรรมบัญญัติของพระเจ้าได้ ทำที่ของบรรดาศิษย์ที่พยายามขัดขวางเด็ก ๆ มิให้มารบกวนพระเยซูเจ้า สะท้อนทัศนคติเช่นนี้อย่างชัดเจน แต่พระเยซูเจ้าเองกลับให้ความสำคัญแก่เด็ก ๆ เป็นต้น ในการเทศน์สอนของพระองค์ ทรงให้คุณลักษณะของเด็กเป็นหัวใจของการเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า เราจะเห็นภาพที่ชัดเจนในเหตุการณ์ที่พระเยซูเจ้าทรงให้การต้อนรับเด็ก ๆ เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ปล่อยให้เด็กเล็ก ๆ มาหาเราเถิด” (มาระโก 10: 13-16) ซึ่งแสดงว่าพระเยซูเจ้าทรงเอาพระทัยใส่และทรงห่วงใยเด็ก ๆ ทุกคน

2. พระเยซูเจ้ายังทรงเล่านิทานเปรียบเทียบในเรื่อง เมล็ดมัสตาร์ด (มัทธิว 13: 31-32) เมล็ดข้าวในผู้หว่าน (มัทธิว 13: 18-23) และเชื้อแป้ง (มัทธิว 13:33) ซึ่งทำให้เราเข้าใจถึงจิตวิญญาณแห่งการเป็นธรรมชาติของเด็ก ๆ จากเมล็ดมัสตาร์ดเล็ก ๆ จะกลับกลายเป็นต้นไม้ใหญ่พอที่จะให้นกจำนวนมากอาศัยและสร้างรังได้ จากเมล็ดข้าวน้อย ๆ จะกลายเป็นต้นข้าวและให้ผลมากมายเลี้ยงคนได้จำนวนมาก และเช่นเดียวกับเชื้อแป้งเล็ก ๆ เมื่อนำมาเคล้าผสมกับแป้งก็กลับกลายเป็นขนมปังเลี้ยงนำมาเลี้ยงผู้คนในโลกได้เช่นกัน นี่เป็นเครื่องหมายสำคัญที่พระเยซูเจ้าเองทรงให้ความสำคัญแก่เด็ก ๆ ดังนั้น เราต้องเชื่อมั่นและมั่นใจว่าแม้เราเป็นเด็ก เราก็สามารถมีส่วนร่วมในงานประกาศข่าวดีตามความสามารถของเราได้

3. พระสังฆราชชาร์ล เดอ โฟร์แบง เจนสัน ยังแสดงให้เห็นว่าความสนใจต่อความต้องการและการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยการภาวนา ทำพิธีกรรม และสละเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ สามารถช่วยชีวิตเด็กยากจนจำนวนมากให้ได้รับการบรรเทาจากความหิวโหย ความเจ็บป่วย และการถูกทำร้ายได้ ในฐานะธรรมชาติของเด็กของพระศาสนจักร เราสามารถเป็นแบบอย่างของความเชื่อ ความหวัง และความรักสำหรับเด็กอื่น ๆ ได้วิธีการเหล่านี้เช่นกัน ซึ่งเป็นพันธกิจของ “ศิษย์ธรรมทูต” คือการนำความรัก ด้วยความเห็นอกเห็นใจ และความเมตตาของพระคริสตเจ้าไปให้ผู้อื่น โดยการแสดงถึงความรักที่เรารับจากพระองค์แก่ทุกคน พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาให้เราสานต่อการประกาศถึงพระอาณาจักรของพระองค์ด้วยการกระทำต่อผู้อื่นด้วยความรัก เหมือนกับเมล็ดมัสตาร์ดที่เติบโตขึ้นและกลายเป็นต้นไม้ จนกระทั่งบรรดานกในอากาศมาทำรังอาศัยบนกิ่งไม้ได้ (เทียบ ลูคา 13: 19)

4. ความคิดของพระสังฆราชชาร์ล ทำให้เกิดรูปแบบใหม่ในงานธรรมทูตที่มุ่งเน้นไปยังพระหรรษทานแห่งศีลล้างบาป โดยตระหนักว่าเด็ก ๆ มีสิทธิที่จะเป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ด้วย สมณองค์กรยูธรรมทูตได้กลายเป็นเส้นทางเดินไปสู่ความเชื่อของเด็ก ๆ โดยนำจิตวิญญาณการเป็นธรรมทูตมาสู่หัวใจของเด็ก ๆ และโน้มนำพวกเขาให้รับใช้เพื่อนพี่น้องตามความสามารถด้วยใจยินดี

5. สมณองค์กรยูธรรมทูต ยังได้นำความรู้สึกถึงการเป็นธรรมทูตเข้าไปในหัวใจของเด็ก ๆ โดยช่วยให้แต่ละคนค้นพบความชื่นชมยินดีในการเป็นประจักษ์พยานว่าเด็ก ๆ เป็นส่วนที่สำคัญในงานธรรมทูตของพระศาสนจักรในยุคปัจจุบัน จากคำขวัญของสมณองค์กรยูธรรมทูต “เพื่อนช่วยเพื่อน” ก่อให้เกิดการปฏิวัติต่องานธรรมทูตของพระศาสนจักรเป็นอย่างมาก เพราะเด็ก ๆ ที่เคยถูกมองว่า ซื่อ ๆ ไร้รู้อะไร กลับกลายเป็นบุคคลสำคัญในงานอภิบาลของพระศาสนจักร และเป็นกำลังสำคัญในการประกาศข่าวดีของพระเจ้า และเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 1843 องค์กรยูธรรมทูต (The Society of the Holy Childhood) ได้รับการรับรองและอุปถัมภ์ขึ้นเป็น “สมณองค์กรยูธรรมทูต” (Pontifical Society of the Holy Childhood) ตั้งแต่ปี 1922 ซึ่งบัดนี้ได้เติบโตขึ้นเป็นต้นไม้ใหญ่ที่มีอายุถึง 176 ปีแล้ว

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

ร้องเพลง มาร์ชยูธรรมทูต

** พวกเรายูธรรมทูต ร่วมใจพันผูกด้วยรักสมัครสมาน

ติดตามพระคริสต์ด้วยชีวิตที่เป็นพยาน ประกาศพระนามขององค์พระเยซู

*** พวกเราจะรัก รั้งใช้ผู้อื่น จะหยัดยืนตามวาจาที่พระองค์สอน

จะเสียสละแบ่งปันด้วยใจอาทร ชวนเพื่อนพี่น้องมาเป็นศิษย์ของพระองค์

**** มา เราารู้จักและรักพระเยซู มาเชิดชูชีวิตเป็นศิษย์และติดตาม
ทำทุกอย่างด้วยรัก ประกาศในเรื่องความรัก...ของพระองค์ให้ก้องไปทั่วโลก

“ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต พระศาสนจักรของพระคริสต์ พันธกิจในโลก”

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานการทำกิจการที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนสมาชิกให้สวดภาวนา ทำพิธีกรรม เพื่อเด็ก ๆ ที่มีความยากลำบากทั่วโลก (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูต เพื่อ “ยุวธรรมทูต” ทั่วโลก

บุญราศี เปาโล อันตนนีโอ มานนา

ผู้ก่อตั้งสมณองค์กรสหพันธ์ธรรมทูตของพระสงฆ์และนักบวช

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้ประวัติชีวิตของบุญราศี เปาโล อันตนนีโอ มานนา
2. เพื่อให้สมาชิกจะได้ภาวนาเพื่อบรรดาพระสงฆ์ นักบวช ให้ดำรงชีวิตมั่นคงในกระแสเรียก
3. เพื่อให้สมาชิกช่วยประชาสัมพันธ์การประกาศข่าวดีของพระสงฆ์และนักบวช

ภาวนาเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูกให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์ และให้ความหวังแก่ผู้อื่น พวกลูกขอทูลขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

ประสบการณ์

ให้ผู้เล่าประสบการณ์ชีวิตของบุญราศี เปาโล อันตนนีโอ มานนา ให้สมาชิกฟัง

เปาโล อันตนนีโอ มานนา เกิดวันที่ 16 มกราคม 1872 ที่เมืองอเวลลิโน ประเทศอิตาลี เป็นบุตรคนที่ 5 มีพี่น้องทั้งหมด 6 คน ขณะที่กำลังเรียนวิชาปรัชญาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกรโกเรียนอยู่นั้น ท่านได้รับกระแสเรียกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า จึงสมัครเข้าสามเณรลัยของสถาบันเพื่อพันธกิจต่างแดน (The Institute for Foreign Missions) ในเมืองมิลาน และได้บวชเป็นพระสงฆ์ ที่อาสนวิหารแห่งเมืองมิลาน ในวันที่ 19 พฤษภาคม 1894

อธิการของคณะได้ส่งท่านไปเป็นธรรมทูตที่เมืองตองอู ประเทศพม่า ท่านได้อุทิศตนให้กับงานธรรมทูตอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เป็นต้น งานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวกะเหรี่ยง

แต่ด้วยความเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางไกล และจากพิษไข้มาเลเรียและวัณโรค ทำให้ท่านต้องเดินทางกลับประเทศอิตาลี ท่านได้ทำงานเป็นผู้สังเกตการณ์ให้กับพันธกิจการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักรสากล เป็นทั้งผู้บรรยาย นักประชาสัมพันธ์ และนักเขียน โดยเขียนหนังสือแสดงถึงความเชื่อของท่านอย่างร้อนรน

ในปี 1909 ท่านได้รับมอบหมายให้เป็นผู้อำนวยการหนังสือนิตยสาร เล มิสสิโอนี แคตทอลิกเค (Le Missioni Cattoliche) และในปี 1915 ท่านได้ร่วมก่อตั้งหน่วยงาน สมณองค์กรสหพันธ์ธรรมทูตของพระสงฆ์และนักบวช (Pontifical Missionary Union of Clergy) โดยย้ำว่า “โดยธรรมชาติแล้ว พระสงฆ์ทุกคนมีจิตวิญญาณของธรรมทูต”

คุณพ่อเปาโลยังได้จัดตั้งกลุ่มธรรมทูตหญิงและคณะซิสเตอร์ธรรมทูตแห่งแม่พระผู้ปฏิสนธินิรมล ได้รับการยกย่องว่าเป็น “แรงบันดาลใจ” ให้กับพระพรพิเศษสำหรับงานธรรมทูต ต่อมาในปี 1937-1941 คุณพ่อเปาโลดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการนานาชาติให้กับสมณองค์กรสหพันธ์ธรรมทูตของพระสงฆ์และนักบวช ท่านได้เสียชีวิตที่เมืองเนเปิลส์ เมื่อวันที่ 15 กันยายน 1952 และได้รับการประกาศให้เป็นบุญราศีในวันที่ 4 พฤศจิกายน 2001

ให้ผู้นำถามคำถามต่อไปนี้

1. เรื่องนี้เป็นประวัติชีวิตของใคร และท่านได้มาประกาศข่าวดีที่ประเทศใด (บุญราศีเปาโล มานนา / พม่า)
2. ฟังเรื่องนี้แล้วชอบหรือประทับใจตอนใดมากที่สุด (ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น)
3. คุณพ่อเปาโล ได้ทุ่มเททำงานด้านใด (งานเขียนเกี่ยวกับงานธรรมทูต)
4. จุดประสงค์ในการทำงานของคุณพ่อเปาโลมีอะไรบ้าง (สร้างแรงบันดาลใจ ในการประกาศข่าวดีสำหรับพระสงฆ์ นักบวช)
5. ถ้าไม่ได้เรียนรู้เรื่องนี้จะเกิดผลเสียอย่างไร (ไม่ทราบประวัติความเป็นมาของสมณองค์กรสหพันธ์ธรรมทูตของพระสงฆ์และนักบวช)
6. เมื่อได้ฟังเรื่องนี้แล้วทำให้เราเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างไร (พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราส่งเสริมกำลังใจให้กับบรรดาพระสงฆ์และนักบวช)

คำสอนธรรมทูต

1. พระเยซูทรงเลือกสาวก 12 คน เท่ากับจำนวนตระกูลอิสราเอล 12 ตระกูล ให้มาเป็นศิษย์ มาใช้ชีวิตและร่วมงานประกาศข่าวดีกับพระองค์ ศิลบวชเป็นพระสงฆ์ เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ที่พระศาสนจักรเล็งให้ผู้ที่ได้รับการอบรมมาอย่างดีแล้ว เพื่อรับใช้พระศาสนจักรตามพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ศิลบวชนี้ประทานพระจิตเจ้าลงมาอย่างพิเศษ เพื่อให้ผู้ที่รับศีลบวชมีหน้าที่สามประการของพระคริสตเจ้า คือ การเป็นสงฆ์ ประกาศกและกษัตริย์ ซึ่งการบวชเป็นคุณลักษณะฝ่ายจิตที่ไม่อาจลบล้างได้ ดังนั้น จึงไม่สามารถบวชซ้ำหรือบวชแค้ในช่วงระยะเวลาที่จำกัด (ประมวลคำพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 336) ภารกิจการเป็นสงฆ์ คือ การเป็นศาสนบริกรผู้แทนสงฆ์ของพระคริสตเจ้าในการประกอบพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ ภารกิจการเป็นประกาศก คือการทำหน้าที่ในการประกาศสั่งสอน และภารกิจการเป็นกษัตริย์ปกครองดูแลคริสตชน

2. คุณพ่อเปาโล เป็นพระสงฆ์แบบอย่างผู้มีความกระตือรือร้นในการทำหน้าที่สงฆ์ ท่านได้อุทิศตนให้กับงานธรรมทูตอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย เป็นต้น งานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวกะเหรี่ยง ท่านได้ใช้ความรู้ความสามารถของท่านเพื่อเขียนหนังสือบอกเล่าและปลุกใจพระสงฆ์และนักบวชให้ทราบถึงวิธีทำงานประกาศข่าวดีไปทั่วโลก

3. เราสามารถช่วยส่งเสริมกำลังใจให้กับบรรดาธรรมทูต โดยการภาวนาให้ และยังช่วยประชาสัมพันธ์งานหรือให้ความช่วยเหลือตามความต้องการของพวกเขาในการทำงานประกาศข่าวดีในพื้นที่ต่าง ๆ ได้ด้วย

4. และโดยทางศีลล้างบาปและศีลกำลัง เราทุกคนต่างก็มีหน้าที่และมีส่วนร่วมในหน้าที่สงฆ์ หน้าที่ประกาศกตามบทบาทหน้าที่และวัยของเรา พระเยซูเจ้ามิได้ทรงคาดหวังให้เรากระทำในสิ่งที่ใหญ่โต หรือสิ่งที่ยากเกินกว่าความสามารถ แต่ปรารถนาให้เราทำสิ่งที่เราทำได้ในชีวิตประจำวัน เช่น สวดภาวนาก่อนทานอาหาร ก่อนการเดินทาง อ่านพระคัมภีร์ การแบ่งปันสิ่งของ การมอบความรักให้แก่กัน การเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ตักเตือนกันและกัน และสวดภาวนา ไปเยี่ยมคนป่วย เป็นต้น

5. สุดท้าย เราถูกท้าทายในหน้าที่ เป็นศิษย์ธรรมทูต นำข่าวดีของพระเยซูเจ้าไปให้แก่ผู้ที่ยังไม่รู้จักพระองค์ ในประเทศไทยของเรามีเด็ก ๆ อีกมากมายที่ยังไม่รู้จักพระเยซูเจ้า ผู้ทรงบังเกิดมา เทศน์สอน รับทรมาน สิ้นพระชนม์ และกลับคืนพระชนมชีพเพื่อเรา ดังนั้น ประกาศข่าวดีให้กับเด็ก ๆ ในวัยเดียวกับเรา จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของเรา

ธรรมทูตหนึ่งเดียว (ชีวิตกลุ่ม ผู้นำสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ แทนได้)

เพลง ทีละก้าว

(* ซ้าย ขวา ซ้าย ทุกย่างก้าวนั้นมีความหมาย

ฉันเป็นผู้เดินทางที่ติดตามองค์พระเยซู (*

ซ้าย ขวา ซ้าย... ซ้าย ขวา ซ้าย...

ซ้าย ขวา ซ้าย... ซ้าย ขวา ซ้าย... (*)

ธรรมทูตรับใช้ (ปฏิบัติ - ให้เลขาจดบันทึกไว้ ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด)

1. ให้รายงานกิจการดีที่ได้ตั้งใจกระทำจากการพบปะในครั้งที่ผ่านมา
2. เชิญชวนให้สมาชิกศึกษาหรืออ่านข่าวเกี่ยวกับงานประกาศข่าวดีในประเทศต่าง ๆ และส่งเสริมให้ส่งกำลังใจ หรือสวดภาวนาให้บรรดาพระสงฆ์ นักบวชที่ทำงานประกาศข่าวดีในพื้นที่แพร่ธรรมทั่วโลก โดยให้สมาชิกเสนอสิ่งที่ตนเองจะกระทำ (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้ถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกถวายเงินไว้)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด - ชีวิตจิตธรรมทูต (สวด 10 บท หรือ 1 สายก็ได้)

ภาวนาสายประจำธรรมทูต เพื่อ “การเป็นศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต” ของเรา

ภavanaเปิด

ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกขอกราบนมัสการและสรรเสริญพระองค์
ขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงประทานพระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรของพระองค์

โปรดช่วยพวกลูกให้มีความซื่อสัตย์ในการติดตามพระเยซูเจ้า

และโปรดจุดไฟในหัวใจของพวกลูก

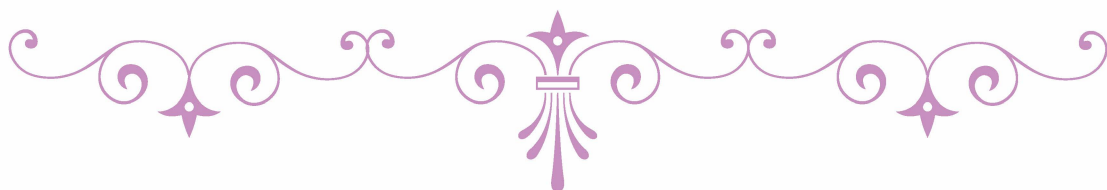
ให้มีความปรารถนาที่จะเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า

โปรดช่วยพวกลูกให้มีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตที่ซื่อสัตย์

และให้ความหวังแก่ผู้อื่น

พวกลูกวอนขอทั้งนี้โดยอาศัยพระเยซูคริสต์เจ้า พระบุตรของพระองค์

และโดยคำเสนอวิงวอนของพระนางพรหมจารีมารีย์ อาแมน

สมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) ประเทศไทย

122/11 ซอยนาครสุวรรณ ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ 0-2681-3900 โทรสาร 0-2681-5369 ถึง 70

www.pmsthailand.com